Jednací číslo: 24Cm 156/2016 - 240

ČESKÁ REPUBLIKA

R O Z S U D E K

J M É N E M R E P U B L I K Y

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem Mgr. Vladimírem Janšou ve věci

žalobkyně: **KAMENIVO ADT s.r.o.**, IČO 014 65 627
sídlem L. Janáčka 779/13, 793 95 Město Albrechtice
zastoupena společníkem STAVOREMONT a.s., IČ 253 77 973
sídlem Hlubčická 2259/50a, Pod Bezručovým vrchem, 794 01 Krnov
zastoupena advokátem Mgr. Miroslavem Dvořákem
sídlem Partyzánská 1771/16, 792 01 Bruntál

proti

žalovanému: **Dušan T.**, narozený dne xxx
bytem xxx
zastoupen advokátem Mgr. Markem Urbišem
sídlem Partyzánská 1565/18, 747 05 Opava

Shodu s prvopisem potvrzuje Karin Lajtochová

o zaplacení částky 363.399 Kč s příslušenstvím

takto:

I. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci částku 363 399 Kč, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení k rukám jeho právního zástupce částku 267 898 Kč, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

III. Žalovaný je **povinen** zaplatit České republice na účet podepsaného soudu na náhradě nákladů řízení vynaložených státem částku 836 Kč, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Návrhem ze dne 14.7.2016 došlým soudu dne 20.7.2016 podal společník, tj. společnost STAVOREMONT a.s. (dále jen „STAVOREMONT“) za společnost KAMENIVO ADT s.r.o. (dále jen „ADT“) žalobu vůči žalovanému, kterou se domáhal náhrady škody vůči žalovanému coby původnímu jednateli žalobce, když funkci jednatele zastával v období od 6.3.2013 do 29.10.2016. Skutkově tvrdil, že dle článku 10 odst. II bodu 1 společenské smlouvy žalobce měl každý z jednatelů společnosti jednat samostatně s výjimkou úkonů s předmětem plnění nad 250 000 Kč, kdy měli jednat vždy alespoň dva jednatelé současně, přičemž jedním z nich musel být Jaroslav M. Žalovaný však v průběhu roku 2014 zadal jako jednatel ADT u společnosti Drtiče - třídiče s.r.o. (dále jen „DT“) pronájem strojů za účelem nadrcení 7633 tun kameniva od společnosti OMYA CZ s.r.o. (dále jen „OMYA“) za cenu ve výši 593 505 Kč včetně DPH. Společnost DT nejdříve za provedené práce vystavila fakturu č. 1401036 ze dne 20.5.2014 na shora uvedenou částku, tato však byla po intervencích jednatele ADT Jaroslava M. ponížena prostřednictvím dobropisů č. 1404002 ze dne 2.7.2014 o částku 91 757 Kč včetně DPH a dne 30.10.2014 č. 1404005 o další částku 103 057 včetně DPH. Konečná cena za pronájem strojů k nadrcení kameniva tak byla snížena na částku 398 691 Kč včetně DPH a tedy na částku ve výši 329 497 Kč bez DPH. K nadrcení předmětného kameniva však bylo nutno zajistit naftu, což opětovně učinil žalovaný, a to od společnosti ADOS TRANS s.r.o. (dále jen „ADOS“) za celkovou cenu ve výši 175 041 Kč včetně DPH, tj. za cenu ve výši 144 662 Kč bez DPH, která byla vyúčtována žalobci fakturami č. 21400304, 21400297, 21400343, 21400347 a 21400348. Žalobce tak vynaložil za nadrcení 7633 tun kameniva částku ve výši 474 159 Kč bez DPH, v důsledku čehož činily náklady žalobce na nadrcení jedné tuny kameniva celkem 62,11 Kč bez DPH. Žalovaný tak porušil ujednání společenské smlouvy o finančním limitu jednatelského oprávnění v rozsahu 250 000 Kč, kdy bez souhlasu druhého jednatele Jaroslava M. shora specifikovanou zakázku objednal, která byla snížena teprve dodatečně, a to po výhradách dalšího jednatele Jaroslava M.

Žalovaný svým jednáním tak zjevně porušil ust. článku 10 odst. II bodu 1 společenské smlouvy. Dále tvrdil, že předmětné kamenivo nebylo vůbec v majetku žalobce, který tak neměl žádným způsobem zajištěnou návratnost vynaložených prostředků. Dále tvrdil, že žalobce v rozhodném období ani nedisponoval dostatečnými prostředky k úhradě takto zpracovaného materiálu v daném objemu, kdy na úhradu celé ceny za provedení nadrcení si musel žalobce nezbytné finanční prostředky opatřit formou půjčky, a to od společnosti STAVOREMONT. Navíc se v daném případě jednalo o zpracování materiálu, k jehož dalšímu uplatnění nebyla v dané době, ale ani později, sjednána jakákoliv smlouva o jeho následném prodeji, kdy odběr podobného množství materiálu ani nebyl ze strany žalovaného reálně jakkoliv vyjednán či zajištěn. Rovněž poznamenal, že žalobce za celý předchozí rok 2013 realizoval prodej toliko 3208 tun materiálu a za rok 2014 pouze 1683 tun materiálu. V době, kdy žalovaný objednal nadrcení 7633 tun kameniva, měl přitom žalobce na skladě materiál v rozsahu cca 3200 tun a nebyl tak dán žádný racionální důvod k tomu, aby měl na skladě nadrceno dalších 7633 tun kameniva. Žalovaný tak svým jednáním jednal v evidentním rozporu se zájmy žalobce, neboť nejednal s potřebnou mírou loajality a s vědomostmi či pečlivostí tak, jako by se jednalo o jeho vlastní majetek. Dále argumentoval tím, že žalovaný si počínal v souvislosti s předmětnými zakázkami v evidentním rozporu se zájmy žalobce, která byla dle mínění žalobce motivována tím, aby se za finanční prostředky žalobce provedlo nadrcení kameniva od OMYA, které by následně odebrala manželka žalovaného Anna T., jež by pak následně daný materiál se svou marží případně dodala žalobci. Anna T. byla v rozhodném období jednatelkou žalobce i jeho společníkem a dodávala tak materiál objednaný žalovaným za žalobce právě žalobci se svou marží. V průběhu roku 2014 tak bylo tímto způsobem žalobci ze strany Anny T. dodáno 1782,1 tun nadrceného kameniva. Žalobce tak na základě úkonů žalovaného uhradil v roce 2014 náklady za nadrcení 7633 tun kameniva částku ve výši 474 159 Kč bez DPH, přičemž žalobci bylo fakticky dodáno toliko 1782,1 tun kameniva a zbývajících 5890,9 tun kameniva nebylo žalobci dosud dodáno. Žalobci tak vznikla škoda ve výši 363 399 Kč, která představovala vynaložené náklady žalobce na zpracování 5850,9 tun kameniva nedodaného žalobci při ceně 62,11 Kč bez DPH za nadrcení jedné tuny kameniva.

2. Soud nejdříve vydal ve věci dne 29.8.2016 platební rozkaz, vůči kterému podal žalobce včas odpor, který následně dalším podáním odůvodnil. Namítal, že se jedná o fiktivní pohledávku vykonstruovanou jednatelem žalobce Jaroslavem M., který nesmyslně podává na žalovaného trestní oznámení. Podaná žaloba je pak vyústěním nedobrých vztahů mezi Jaroslavem M. na straně jedné a manželi T. na straně druhé. Věcně pak uvedl, že skutečně jako jednatel za žalobce zadal objednání nadrcení předmětného kameniva prostřednictvím společnosti DT, kdy drcení kameniva probíhalo v těžebním prostoru společnosti OMYA. Důvodem zadání nadrcení takovéhoto množství kameniva byla příprava pro zakázku od společnosti Agrana a.s. (dále jen „Agrana“), kterou se následně nepodařilo žalobci získat. Nedodané kamenivo se pak nachází doposud v těžebním prostoru společnosti OMYA. Dále poukázal na trestní oznámení, které podal Jaroslav M. u Policie ČR, které bylo šetřeno pod č.j. KRPT-121681-2015/TČ, jenž bylo odloženo, přičemž v něm je výslovně uvedeno, že jednatel žalobce Jaroslav M. se jednání se společností DT o podmínkách pronájmu strojů několikrát zúčastnil, přičemž tuto společnost a jejího jednatele osobně znal, neboť společnost STAVOREMONT rovněž služeb společnosti DT využívala. Žalovaný tak svým jednáním nemohl porušit ujednání společenské smlouvy zakotvené v článku 10 odst. II bodu 1. Dále uvedl, že jeho manželka Anna T. má skutečně se společností OMYA uzavřenou výhradní smlouvu na odběr kameniva, tak právě motivací žalobce bylo získat práva z této výhradní smlouvy. Dále uvedl,

že mezi žalobcem na straně jedné a společností STAVOREMONT byla skutečně uzavřena smlouva o zápůjčce ze dne 11.7.2014, kdy zapůjčené finanční prostředky byly poukázány i na částečnou úhradu závazků žalobce vůči společnosti DT. Protože tuto smlouvu za STAVOREMONT podepsal Jaroslav M., který byl společníkem a současně jednatelem žalobce, tak musel být prokazatelně obeznámen o ujednání s pronajímatelem strojů, tj. společností DT. Dále namítal, že jednatelé žalobce po sobě vzájemně nikdy nepožadovali písemné souhlasy k jednání u zakázek nad rámec 250 000 Kč, neboť toto ujednání plnili formou vzájemné informovanosti a osobní přítomnosti při rozhodování a řízení společnosti. Jednatel žalobce Jaroslav M. byl ve společnosti žalobce téměř každý den, byl účastem všech rozhodování a firmu prakticky řídil sám. Výhoda výhradní smlouvy mezi Annou T. na straně jedné a společností OMYA na straně druhé je pak v tom, že umožňuje Anně T. volně nakládat s materiálem v rámci těžebního prostoru, tj. tento drtit, třídit, balit atd., aniž by byl placen. Úhrada je ve smlouvě sjednána teprve v okamžiku, kdy materiál opouští těžební prostor společnosti OMYA. Kamenivo se fyzicky nadrtilo a je v souladu se smlouvou do zaplacení ceny majetkem společnosti OMYA. Teprve po jeho zaplacení je možné ho kdykoliv odebrat. Takto bylo postupováno běžně i v případech předešlých odběrů, kdy žalobce uhradil cenu za drcení, Anna T. zpracovaný materiál odebrala a uhradila vlastníkovi, tj. OMYA a teprve následně ho prodala za částku 75 Kč/tuna žalobci. Poté, kdy jednatel Jaroslav M. svým nátlakem na žalovaného a jeho manželku nedosáhl postoupení práv z exkluzivní smlouvy mezi Annou T. a společností OMYA, tak začal na žalovaného vyvíjet nátlak, jehož důsledkem bylo zamezení přístupu žalovaného k účetnictví společnosti, k majetku společnosti, přístupu do areálu společnosti a zrušení podpisových a ostatních dispozičních oprávnění jak žalovanému, tak další jednatelce Anně T. k účtu společnosti u ČSOB, kdy jiný bankovní účet společnost žalobce neměla. I když v rámci mimosoudní korespondence jak žalovaný, tak i Anna T. nabízela žalobci mimosoudní urovnání sporu, tak k tomuto nedošlo.

3. Žalobce u prvního ve věci nařízeného jednání trval na vyhovění žalobě. Dále doplnil, že Anna T. přípisem ze dne 14.10.2016 učinila zápočet vůči žalobci, na který reagoval žalobce přípisem ze dne 9.11.2016, a to tak, že uvedený zápočet a v něm zahrnuté pohledávky Anny T. za žalobcem neuznává. Žalovaný svá skutková tvrzení doplnil, že ve vztahu ke společnosti DT učinil v rámci nadrcení předmětného kameniva několik dílčích samostatných obchodních vztahů, a proto nemohl porušit limit stanovený společenskou smlouvou. Pokud pak byly k původní faktuře vystavené společností DT ze strany této společnosti vůči žalobci vystaveny dobropisy, tak důvodem nebyla nadhodnocená cena, ale jednak vady provedených prací, kdy pronajaté stroje nefungovaly správně a jednak nesprávné vyúčtování nafty použité k pohonu strojů společnost DT. K celkové zakázce uvedl, že v únoru 2014 byl žalobce poptán o obrovskou zakázku ze strany společnosti Moravské cukrovary a.s. (dále jen „MC“) na dodávku kameniva, které cukrovary obecně používají jako saturační vápenec. Jednalo se konkrétně o výzvu k podání cenové nabídky ze dne 13.2.2014 v objemu 40 000 tun kameniva. Z uvedeného důvodu s cílem získat tuto zakázku začal proto žalobce spolupracovat se společností DT, kdy ze strany společnosti MC byl i požadavek na vzorek k prověření kvality a jakosti. Dopravu měla zajišťovat společnost STAVOREMONT, kde je předsedou představenstva Jaroslav M., tj. tatáž osoba, která je i jednatelem ve společnosti žalobce. V důsledku navýšené ceny za dopravu se však nabídka žalobce pro MC stala nekonkurenceschopnou. Konečně pak dodal, že Jaroslav M. jménem žalobce již dne 15.4.2014 uzavřel s Annou T. kupní smlouvu č. 1/2014, na základě které se Anna T. jako prodávající zavázala dodat žalobci v roce 2014 jako kupujícímu kamenivo v množství cca

50 000 tun ročně. Množství kameniva nadrceného v objemu 5850,9 tuny se tak nachází v předmětném lomu OMYA, je nadrceno, roztříděno a připraveno pro žalobce k vyzvednutí.

4. Žalobce k těmto tvrzením uvedl, že pokud se týká Jaroslava M., tak tento se za žalobce angažoval ve věci se společnosti DT až následně, kdy došlo k nadrcení kameniva s cílem snížení fakturované ceny. Samotná smlouva o zápůjčce se společností STAVOREMONT vůči žalobci byla pak uzavřena až následně po nadrcení kameniva a fakturaci ze společnosti DT. Tvrdil, že Jaroslav M. se společností DT ohledně předmětné zakázky resp. se společností ADOS žádné smlouvy nesjednával a nevěděl o nich v době jejich uzavření.

5. U předmětného jednání byli jak žalobce, tak i žalovaní soudem důsledně poučeni k doplnění skutkových tvrzení a označení důkazů dle ust. § 118a) odst. 1, 3 o.s.ř., a proto soud pro krátkost v tomto ohledu odkazuje na protokol z jednání ze dne 13.9.2017.

6. Z úplného výpisu z obchodního rejstříku vedeného zdejším soudem odd. C, vložky 55893 bylo zjištěno, že ke dni 6.3.2013 byla do rejstříku zapsána společnost KAMENIVO ADT s.r.o., se sídlem L. Janáčka 779/13, 793 95 Město Albrechtice, IČ 01465627. Jako jednatel je v obchodním rejstříku zapsán od vzniku společnosti Jaroslav M., narozený xxx a jako další jednatelé byli v rejstříku zapsáni Anna T., narozená xxx s datem vzniku funkce 6.3.2013 a datem zániku funkce 6.6.2016 a dále Dušan T., narozený xxx s datem vzniku funkce 6.3.2013 a datem zániku funkce 29.10.2016. Od vzniku společnosti doposud je v rejstříku zapsán způsob jednatelů tak, že každý z jednatelů jedná jménem společnosti samostatně s výjimkou úkonů s předmětem plnění nad 250 000 Kč, kdy jednají vždy alespoň dva jednatelé společně, přičemž jedním z nich musí být Jaroslav M. Jako společníci jsou v rejstříku zapsáni Anna T. a Dušan T., oba s vkladem 100 000 Kč a výší obchodního podílu 25 % a dále společnost STAVOREMONT a.s., IČ 25377973 s vkladem 200 000 Kč a výší obchodního podílu 50 %.

7. Z úplného výpisu z obchodního rejstříku vedeného zdejším soudem odd. B, vložky 1687 bylo zjištěno, že ke dni 7.8.1997 byla do rejstříku zapsána společnost STAVOREMONT a.s., se sídlem Hlubčická 2259/50a, Pode Bezručovým vrchem, 794 01 Krnov, IČ 25377973. Od vzniku společnosti je v rejstříku zapsán jako předseda představenstva Jaroslav M., narozený xxx. Jako místopředsedkyně představenstva byla v obchodním rejstříku zapsána též Karin P., narozená xxx s datem vzniku funkce 26.10.2016, když k jejímu výmazu z rejstříku došlo dne 13.11.2006. Jako místopředseda představenstva je pak v obchodním rejstříku zapsán Jan M., narozený xxx s datem vzniku funkce 19.9.2011.

8. Z úplného výpisu z obchodního rejstříku vedeného zdejším soudem odd. C, vložky 13907 bylo zjištěno, že ke dni 17.10.1995 byla do obchodního rejstříku zapsána společnost pod současným označením obchodní firmy Drtiče - třídiče s.r.o., se sídlem Divišova 163/18, Bělidla, 779 00 Olomouc, IČ 64610829. Jako jednatel je v rejstříku zapsán Marek N. s datem zápisu 17.10.1995.

9. Z úplného výpisu z obchodního rejstříku vedeného zdejším soudem odd. C, vložky 41821 bylo zjištěno, že ke dni 6.5.1992 byla do rejstříku zapsána společnost pod současným označením obchodní firmy OMYA CZ s.r.o. , se sídlem č.p. 765, 790 61 Lipová – Lázně, IČ 45192715.

10. Z úplného výpisu z obchodního rejstříku vedeného Krajským soudem v Brně, odd. C, vložky 76145 bylo zjištěno, že ke dni 11.5.1999 byla do rejstříku zapsána společnost ADOS TRANS s.r.o., se sídlem Sokolova 468/63a, Horní Heršpice, 619 00 Brno, IČ 25836501. Jako jednatel je v rejstříku zapsán od vzniku společnosti Jan F., narozený xxx.

11. Ze stejnopisu notářského zápisu NZ 231/2013, N 2462013 ze dne 21.2.2013 bylo zjištěno, že zakládající společníci společnosti ADT schválili společenskou smlouvu. Z článku 10 odst. II bodu 1 a 2 bylo zjištěno, že prvními jednateli společnosti se stali Dušan T., Anna T. a Jaroslav M. s tím, že každý z jednatelů jedná jménem společnosti samostatně s výjimkou úkonu s předmětem plnění nad 250 000 Kč, kdy jednají vždy alespoň dva jednatelé společnosti společně, přičemž jedním z těchto jednajících musí být Jaroslav M. Jednatel se podepisuje tak, že k napsané nebo vytištěné firmě připojí svůj podpis.

12. Z faktury č.1401036 ze dne 20.5.2014 s lhůtou splatnosti do 19.8.2014 bylo zjištěno, že společnost DT vyúčtovala společnosti ADT za pronájem strojů (drtič, třídič, nakládač, bagr) cenu ve výši 593 505 Kč. Následně k uvedené faktuře vystavila společnost DT dva dobropisy, a to č. 1404002 ze dne 2.7.2014 na částku 91 757 Kč z důvodu poruchy stroje (reklamace) a dále dobropis č. 1404005 ze dne 30.10.2014 na částku 103 057 Kč z důvodu špatné funkce třídiče (reklamace).

13. Z faktury č. 21400304 ze dne 30.4.2014 se lhůtou splatnosti do 2.5.2014 bylo zjištěno, že společnost ADOS vyúčtovala společnosti ADT za dodávku nafty částku 41 265 Kč. Z faktury č. 21400297 ze dne 28.4.2014 se lhůtou splatnosti do 30.4.2014 bylo zjištěno, že společnost ADOS vyúčtovala společnosti ADT za dodávku nafty cenu 34 567 Kč. Z faktury č. 21400343 ze dne 2.5.2014 se lhůtou splatnosti do 4.5.2014 bylo zjištěno, že společnost ADOS vyúčtovala společnosti ADT za dodávku nafty cenu 36 771 Kč. Z faktury č. 21400347 ze dne 6.5.2014 se lhůtou splatnosti do 8.5.2014 bylo zjištěno, že společnost ADOS vyúčtovala společnosti ADT za dodávku nafty cenu 44 938 Kč. Z faktury č. 21400348 ze dne 7.5.2014 se lhůtou splatnosti do 9.5.2014 bylo zjištěno, že společnost ADOS vyúčtovala společnosti ADT za dodávku nafty cenu 17 500 Kč.

14. Ze smlouvy o zápůjčce uzavřené mezi zapůjčitelem, tj. společností STAVOREMONT, a vydlužitelem, tj. společností ADT, ze dne 11.7.2014 bylo zjištěno, že dne 15.7.2014 zapůjčitel poskytl vydlužiteli zápůjčku ve výši 2 000 000 Kč převodem na účet vydlužitele. Vydlužitel se zavázal splatit poskytnutou zápůjčku v období od 31.7.2014 do 31.12.2015 dle splátkového kalendáře, který tvoří přílohu č. 1 uvedené smlouvy. Vydlužitel se ve smlouvě zavázal poskytnutou zápůjčku použít za účelem úhrady pohledávek společnosti STAVOREMONT ve výši 1 787 632,68 Kč a dále společnosti DT ve výši 212 367,32 Kč. V příloze č. 3 uvedené smlouvy jsou pak uvedeny závazky společnosti ADT vůči společnosti DT s poukazem na fakturu č. 141100132 ve výši 593 505 Kč, ke které je dále označen dobropis č. 141400001 ve výši 91 757 Kč. Protože se faktury uvedené v této příloze č. 3 neshodovaly s fakturou č. 1401036 vystavenou společností DT a následnými dvěma dobropisy, tak bylo soudem z vyjádření účetní společnosti ADT Jitky L. zjištěno, že příloha č. 3 ve smlouvě o zápůjčce je knihou závazků společnosti ADT vůči společnosti DT ve stavu ke dni 10.7.2014, kdy čísla představují vnitřní pořadová čísla faktur tak, jak byly ve společnosti ADT vedeny. Vnitřní pořadové číslo 141100132 bylo pak přiřazeno k faktuře č. 1401036 ze dne 20.5.2014 vystavené společností DT a vnitřní pořadové číslo 141400001 bylo pak přiděleno k dobropisu č. 1404002 ze dne 2.7.2014.

15. Z listiny zažurnalizované v přílohovém obalu A9 s datem vystavení 23.4.2015 bylo soudem s přihlédnutím k vyjádření společnosti ADT zjištěno, že uvedený doklad vystavila účetní společnosti ADT, z něhož bylo zjištěno, že společnost ADT prodala v r. 2013 celkem 3208 tun vápence a kvarcitu a v r. 2014 1683 tun vápence a kvarcitu. Jednalo se přitom o materiál, který společnosti ADT dodala Anna T.

16. Z faktury č. 140100001 ze dne 5.5.2014 se lhůtou splatnosti do 19.5.2014 bylo zjištěno, že Anna T. vyúčtovala společnosti ADT částku 28 060 Kč za dodávku vápence bílého ve frakci 0/30 v množství 309,2 tuny při ceně 75 Kč/tuna. Z faktury č. 140100002 ze dne 9.5.2014 se lhůtou splatnosti do 23.5.2014 bylo zjištěno, že Anna T. vyúčtovala společnosti ADT cenu ve výši 13 495 Kč, a to za dodávku vápence bílého – lomový kámen v množství 92,65 tun, kvarcitu v množství 29 tun a vápence bílého ve frakci 0/150 v množství 27,05 tun, a to při jednotkové ceně 75 Kč/tuna. Z faktury č. 140100006 ze dne 25.6.2014 se lhůtou splatnosti do 9.7.2014 bylo soudem zjištěno, že Anna T. vyúčtovala společnosti ADT částku 17 343 Kč za dodávku vápence bílého LK v množství 181,1 tuna a kvarcitu v množství 10 tun, a to za jednotkovou cenu 75 Kč/tuna. Z faktury č. 140100008 ze dne 2.7.2014 se lhůtou splatnosti do 16.7.2014 bylo zjištěno, že Anna T. vyúčtovala společnosti ADT za dodávku vápence bílého – lomový kámen cenu 27 929 Kč v množství 307,75 tun při jednotkové ceně 75 Kč/tuna. Z faktury č. 140100009 ze dne 15.7.2014 se lhůtou splatnosti do 29.7.2014 bylo zjištěno, že Anna T. vyúčtovala společnosti ADT částku 41 709 Kč za dodávku vápence bílého - lomový kámen v množství 357,5 tun a kvarcitu v množství 102,1 tuna, a to při jednotkové ceně 75 Kč/tuna. Z faktury č. 14100012 ze dne 18.8.2014 ve lhůtě splatnosti do 1.9.2014 bylo zjištěno, že Anna T. vyúčtovala společnosti ADT částku 28 192 Kč za dodávku vápence bílého – lomový kámen v množství 211,3 tun, kvarcitu v množství 51,2 tuny a vápence bílého ve frakci 0/32 v množství 48,15 tun, a to vždy při jednotkové ceně 75 Kč/tuna. Z faktury č. 14100014 ze dne 1.10.2014 se lhůtou splatnosti do 15.10.2014 bylo soudem zjištěno, že Anna T. vyúčtovala společnosti ADT za dodávku vápence bílého – lomový kámen částku 5 001 Kč při množství 55,1 tuna a jednotkové ceně 75 Kč/tuna. Celkem tak byla vyúčtována Annou T. společnosti ADT cena za dodávku celkem 1782,1 tuny materiálu v r. 2014. Žalobce k těmto vyúčtováním uvedl, že si vyúčtovaný materiál odebral.

17. Z předžalobní výzvy ze dne 25.6.2016 zaslané žalovanému bylo zjištěno, že žalobce vyzval žalovaného k zaplacení částky 363 399 Kč, kdy tvrzení uvedená v této předžalobní upomínce jsou shodná s tvrzeními uvedenými v žalobě. Žalovaný učinil nesporným, že tuto předžalobní upomínku obdržel.

18. Ze smlouvy o výkonu funkce uzavřené mezi společností ADT na straně jedné a Dušanem T. na straně druhé bylo zjištěno, že dne 17.6.2014 došlo k uzavření uvedené smlouvy, ve které se žalovaný zavázal mimo jiné zajišťovat obchodní vedení společnosti, vedení předepsané evidence, účetnictví a další nezbytné podklady, ukládat do sbírky listin obchodního rejstříku předepsané listiny a zachovat mlčenlivost o veškerých věcech, o kterých se dozvěděl při vedení společnosti. Měsíční odměna byla sjednána ve výši 30 000 Kč.

19. Ze zápisu z valné hromady společnosti ADT ze dne 17.6.2014 konané téhož dne bylo soudem zjištěno, a to včetně presenční listiny, že uvedené valné hromady se účastnili všichni společníci, a to jak manželé T., tak i společnost STAVOREMONT zastoupená Jaroslavem M. Uvedená valná hromada schválila žalovanému smlouvu o výkonu funkce čtenou shora k důkazům. Uvedená valná hromada též projednávala otázku kupní smlouvy uzavřené mezi společností ADT na straně jedné jako kupujícím, Annou T. jako prodávajícím, když tato je uzavřena na dobu toliko do 31.12.2014 s tím, že by bylo vhodné formou dodatku prodloužit její platnost o dalších 5 let, přičemž tento bod byl schválen. Rovněž uvedená valná hromada projednávala ztrátu společnosti s tím, že tato by měla být vyrovnána půjčkou od společníka, tj. společnosti STAVOREMONT, ve výši 2 000 000 Kč se splatností do dvou let, kdy rovněž tento bod programu byl schválen.

20. Z usnesení Policie ČR, Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje, Územní odbor Bruntál, č.j. KRPT-121681-105/TČ-2015-070181 ze dne 30.12.2015 bylo zjištěno, že Policie ČR odložila trestní věc, které se měli dopustit podezřelí Dušan T. a Anna T. – přečinu porušení povinnosti při správě cizího majetku, zpronevěry a zkreslování údajů o hospodaření a jmění, kdy se mělo jednat o skutek, že Anna T. a Dušan T. jako jednatelé společnosti ADT měli v průběhu roku 2014 zapříčinit svým jednáním a špatnou evidencí účetních dokladů vznik manka na skladových zásobách společnosti ADT a celkově špatnou situaci společnosti, což mělo být způsobeno mimo jiné i řádně neevidovanými dodávkami kameniva Annou T., prodejem zboží bez dokladu třetím osobám a navíc, kdy přes zákaz konkurenčního jednání Anna T. vykonávala totožnou podnikatelskou činnost jako společnost ADT a dále zadáním bezdůvodných prací u společnosti DT a rovněž celkovým způsobem vedení účetnictví. Policejní orgán dovodil, že jednání podezřelých nenaplňuje znaky skutkové podstaty uvedených trestných činů. Z obsahu uvedeného usnesení bylo dále zjištěno, že oznamovatelem byla společnost STAVOREMONT. Samotné odůvodnění uvedeného rozhodnutí není pro soud závazné, a proto soud z uvedeného odůvodnění nečinil žádná skutková zjištění, neboť prováděl dokazování ke skutku vylíčenému v žalobě samostatně.

21. Z dopisu žalovaného a jeho manželky ze dne 13.2.2015 adresovaného právnímu zástupci žalobce bylo zjištěno, že tito polemizují s tvrzeními uvedenými v předžalobní upomínce, argumentují tím, že nemají přístup k účetnictví společnosti a současně navrhují řešení všech problémů ve společnosti ADT na úrovni společníků.

22. Z dopisu Anny T. ze dne 5.5.2015 adresovaného společnosti ADT tato uvedla, že společnost ADT objednala drcení kameniva o hmotnosti 7633 tun u společnosti DT, když o této zakázce věděli všichni tři jednatelé společnosti ADT. Z nadrceného kameniva pak prodala jako OSVČ společnost ADT kamenivo o hmotnosti 1782,1 tun, přičemž další nadrcený kámen o hmotnosti 5850,9 tun je dosud v majetku společnosti OMYA, se kterým má uzavřenou smlouvu o výhradním odběru kameniva. Cena za nadrcení jedné tuny tak činila 62,11 Kč bez DPH. V dopise pak navrhuje řešení tím způsobem, že společnost ADT dluží jednatelům, tj. Anně T. a Dušanu T. odměny za období od prosince 2014 do března 2015, přičemž jednotlivé závazky a pohledávky je možno vyřešit dohodou o narovnání.

23. Soud dále provedl dokazování korespondencí mezi účastníky řízení resp. mezi právním zástupce jak společnosti ADT, tak i STAVOREMONT Mgr. Miroslavem Dvořákem, kdy se konkrétně jednalo o dopis manželů T. ze dne 17.5.2016, dopis Mgr. Miroslava Dvořáka, advokáta ze dne 10.2.2016 adresovaný manželům T., dopis manželů T. ze dne 22.12.2015 adresovaný Václavu M. – provozovateli bazaru stavebních strojů, dopis manželů T. ze dne 16.5.2016 adresovaný společnosti ADT k rukám Jaroslava M., další dopis z téhož data adresovaný jednateli společnosti ADT Jaroslavu M. týkající se obnovení přístupových práv k účtu společnost ADT, další dopis ze dne 16.5.2016 adresovaný jednateli společnosti ADT Jaroslavu M. týkající se výzvy k umožnění přístupu k účetnictví společnosti ADT, dopis ze dne 20.5.2016 učiněný manželi T. adresovaný jednateli společnosti ADT Jaroslavu M. upozorňující ho na jednání ve střetu zájmů, dále dopis ze dne 16.5.2016 adresovaný manželi T. jednateli společnosti ADT Jaroslavu M. týkající se realizovaného prodeje manipulátoru prostřednictvím bazaru stavebních strojů vlastněného Václavem M., dopis ze dne 11.7.2016 adresovaný Miroslavu Dvořákovi, advokátovi společnosti ADT a dále dopisem manželů T. ze dne 22.12.2015 adresovaného jednateli společnosti ADT Jaroslavu M. týkající se výzvy k provedení řádné inventarizace majetku a zásob společnosti ADT, přičemž tato mimosoudní korespondence mezi účastníky řízení nevedla k mimosoudnímu urovnání sporu. Pokud se

pak týkalo případného prodeje stroje prostřednictvím bazaru stavebních strojů panem M., tj. manipulátoru, tak je nutno v tomto ohledu uvést, že soud v dané právní věci projednává jen a pouze skutek tak, jak byl vymezen žalobcem skutkovými tvrzeními v žalobě. Nutno v tomto ohledu zdůraznit, že pokud snad ve společnosti ADT měla být zavedena nějaká praxe, kdy u zakázek nad 250 000 Kč se neměla případně dodržovat společenská smlouva společnosti ADT o způsobu jednání, tak je nutno zdůraznit, že takováto případná „praxe" v žádném případě nemůže zhojit, a to soud zdůrazňuje, jakékoliv jednání, které by bylo v rozporu s ujednáním ve společenské smlouvě o způsobu jednání jednatelů za společnost.

24. Z listiny zažurnalizované v přílohovém obalu jako A7-inventura k 20.2.2015-sklad „01" bylo soudem s přihlédnutím k vyjádření žalobce zjištěno, že uvedenou listinu osobně vystavil jednatel Jaroslav M., kdy tato vycházela z inventarizace skladu, jehož výsledkem bylo zjištění, kolik materiálu ve skutečnosti na skladě je a kolik materiálu chybí. V uvedené listině je uveden vždy jednotlivý materiál včetně frakce, evidovaného stavu, skutečného stavu a případného rozdílu. Uvedená listina byla vystavena dne 6.5.2015 jednatelem ADT Jaroslavem M., který ji podepsal. Uvedená listina není podepsána ani žalovaným, a ani Annou T. Z přílohy A10 bylo soudem zjištěno, a to v souladu s listinou ze dne 23.4.2015 čtenou shora k důkazům, dále v souladu s jednotlivými fakturami, kterými vyúčtovala Anna T. společnosti ADT dodaný materiál (zažurnalizováno jako příloha A1 přílohového obalu) a konečně v souladu s dopisem Anny T. ze dne 5.5.2015 čteného shora k důkazům, že Anna T. skutečně dodala v r. 2014 společnosti ADT materiál specifikovaný ve shora čtených fakturách v celkovém množství 1782,1 tuny, který byl nadrcen v lomu Vápenná v majetku společnosti OMYA společností DT.

25. Ze zápisu z jednání valné hromady společnosti ADT ze dne 27.4.2015 konané téhož dne bylo zjištěno, a to z listiny přítomných, že uvedeného jednání se účastnili společníci M. a T. Jako hosté byli přítomni advokáti Mgr. Dvořák a Mgr. Závada a dále účetní Jitka L. a též Simona K. Na uvedené valné hromadě společník STAVOREMONT namítal, že T. uhradil z prostředků ADT drcení kameniva od společnosti OMYA ve výši 363 399 Kč bez DPH, přičemž STAVOREMONT nemá k dispozici žádnou smlouvu o této zakázce, a ani žádný dodaný materiál, který by měl být za tyto finanční prostředky nadrcen. STAVOREMONT požádal T. o vyjádření k této věci nejpozději do 7.7.2015 popř. o vrácení finančních prostředků.

26. Z e-mailového dopisu Anny T. ze dne 13.1.2015 adresovaného Jitce L. – účetní společnosti – bylo zjištěno, že Anna T. účetní sdělila, že došlo k nadrcení celkem 7633 tun kameniva, z čehož 2000 tun bylo kvarcitu.

27. Ze smlouvy o ČSOB firemním kontu ze dne 7.3.2013 bylo zjištěno, že společnost ADT měla u ČSOB, a.s. založen účet č. 257780129/0300 v české měně. Smlouvu za společnost ADT podepsala jako jednatelka Anna T. Z dohody o aktivaci služeb ČSOB elektronického bankovnictví ze dne 7.3.2013 bylo zjištěno, že mezi ČSOB a.s. na straně jedné a Annou T. na straně druhé byla uzavřena dohoda o aktivaci služeb ČSOB elektronického bankovnictví, kdy denní limit součtu všech transakcí byl omezen částkou 300 000 Kč a týdenní limit částkou 500 000 Kč. Z dopisu bez uvedení data učiněného jednatelem společnosti ADT a adresovaného ČSOB a.s. včetně razítka podatelny uvedené banky ze dne 29.1.2015 bylo zjištěno, že společnost ADT prostřednictvím jednatele Jaroslava M. požádala o zrušení disponentů k účtu č. 257780129/0300, tj. Anny T. a Dušana T. a zároveň zřízení nového přístupu a dispozičního práva pro jednatele Jaroslava M. ke dni doručení žádosti. Ze smlouvy

o poskytnutí služby ČSOB elektronického bankovnictví – ČSOB byznys bank 24 uzavřené mezi ČSOB, a.s. na straně jedné a společností ADT na straně druhé zastoupené Jaroslavem M. ze dne 9.2.2015 bylo zjištěno, že mezi uvedenými subjekty došlo ke sjednání smlouvy o změně s nakládáním s účtem č. 257780129 s tím, že hlavní limit je neomezený pro společnost ADT. Ze smlouvy o poskytování služeb ČSOB elektronického bankovnictví uzavřené mezi ČSOB, a.s. na straně jedné a společností ADT na straně druhé zastoupené Jaroslavem M. bylo zjištěno, že uvedená smlouva v plném rozsahu nahradila původní smlouvu o poskytování služeb ČSOB elektronického bankovnictví ze dne 7.3.2013. Z uvedených důkazů má soud za prokázáno, že manželé T. pozbyli dispoziční právo k nakládání s prostředky na účtu č. 257780129/0300 v důsledku nově uzavřené smlouvy o poskytování služeb elektronického bankovnictví.

28. Z přílohy zažurnalizované v přílohovém obalu B9 a přiložených výpisů z účtu ADT u ČSOB, a.s. č. ú. 257780129/0300 bylo zjištěno, že ve prospěch účtu DT č. 19-935940217/0100 byla dne 8.7.2014 poukázána částka 100 000 Kč jako platba na fakturu č. 1401036, dne 17.7.2014 na totožný účet a totožnou fakturu platba ve výši 67 249 Kč, dne 21.7.2014 na totožný účet a na totožnou fakturu platba ve výši 67 249 Kč, dne 3.12.2014 na totožný účet k dobropisu č. 1404002 platba ve výši 80 000 Kč a dne 30.4.2015 na totožný účet a fakturu č. 1401036 platba ve výši 84 193 Kč. S přihlédnutím k vyjádření svědka Marka N. a uvedeným bankovním dokladům má soud za prokázáno, že v souvislosti se zakázkou, kterou pro společnost ADT prováděla společnost DT v lomu Vápenná v majetku společnosti OMYA, tj. nadrcení a roztřídění kameniva zaplatila společnost ADT společnosti DT celkem částku 398 691 Kč.

29. Z přílohy zažurnalizované v přílohovém obalu jako B12 bylo s přihlédnutím k vyjádření žalobce zjištěno, že uvedenou listinu ze dne 26.9.2017 vystavila účetní společnosti Jitka L., přičemž uvedená listina je výsledkem inventarizace ve společnosti ADT, jejímž výsledkem bylo, že dle inventurních seznamů za rok 2013 činil stav materiálu vápence – drť na skladě k 31.12.2013 3221 tun a stav materiálu vápence – drť k 31.12.2014 dle inventurních seznamů za rok 2014 1900 tun. V roce 2013 se prodalo materiálu – vápenec drť 3537 tun a v roce 2014 1474 tun. Součástí uvedené listiny je pak inventurní soupis s oceněním ke dni 18.11.2014 – pytel, kdy soud z výpovědi Anny T. má za prokázáno, že uvedenou listinu, tj. inventurní seznam za r. 2014, osobně podepsala, jakož i žalovaný, co má rovněž soud za zjištěno z jeho účastnické výpovědi. Součástí inventury je pak dále inventurní soupis s oceněním ke dni 19.2.2015 obsahující seznam zboží na skladě k datu 19.2.2015, kdy soud z výpovědi Anny T. má za prokázáno, že tuto listinu podepsala. Dále je součástí uvedené přílohy listina „Podklady pro zpracování inventury k 18.11.2014 – sklad „01“ obsahující seznam zboží na skladě k 18.11.2014, kdy soud z účastnické výpovědi žalovaného má za prokázáno, že tuto listinu podepsal a rovněž inventurní soupis s oceněním ke dni 18.11.2014 – BIG BAG obsahující seznam jednotlivých položek na skladě, kdy soud z výpovědi Anny T. má za prokázáno, že uvedenou listinu podepsala, jakož i z účastnické výpovědi žalovaného má soud za prokázáno, že rovněž tuto listinu podepsal. Výsledky inventury na základě uvedených podkladových materiálů jsou pak shrnuty právě v rešerši ze dne 26.9.2017 podepsané účetní společnosti Jitkou L.

30. Z kupní smlouvy č. 1/2014 ze dne 15.4.2014 bylo zjištěno, že uvedeného dne byla mezi společností ADT jako kupujícím a Annou T. jako prodávajícím uzavřena smlouva, jejímž předmětem bylo, že prodávající se zavázal dodávat kupujícímu volně ložený materiál – kamenivo z lomu OMYA, který OMYA nevyužije ve svém výrobní procesu. Prodávající se zavázal prodat kupujícímu předmět smlouvy v množství cca 50 000 tun ročně a kupující se

zavázal uvedené množství, které bylo stanoveno pouze jako orientační, odebrat. Kupující pak předmět kupní smlouvy kupoval za účelem jeho zpracování drcením na produkty – drtě - a jejich dalšího prodeje. Rovněž se kupující zavázal, že smluvní produkt nepoužije na výrobu produktů z portfolia společnosti OMYA, které by mohly konkurovat a neposkytne své produkty odběratelům ani konkurentům prodávajícího na trhu. Ceny byly sjednány s platností od 15.4. do 31.12.2014 s tím, že na uvedené období byla stanovena též doba plnění v dílčích dodávkách na základě objednávek kupujícího. Materiál měl být dodáván za meziskládky prodávajícího v lomu Pomezí, a to za cenu 75 Kč/tuna pro frakce 030, 0150 kvarcit, lomový kámen. Kupující se zavázal z meziskládky zajišťovat další dopravu. Samotná kvalita smluvních produktů tak nebyla stanovena žádnou technickou specifikací dodávaného materiálu. Dále bylo dohodnuto, že vlastnické právo ke zboží přejde na kupujícího dnem jeho dodání v souladu s dodací podmínkou. Smlouva byla uzavřena na dobu určitou do 31.12.2014. Smlouvu osobně za prodávajícího podepsala Anna T. a za kupujícího, tj. společnost ADT, její jednatel Jaroslav M., což bylo zjištěno z jeho účastnické výpovědi.

31. Ze sdělení Moravskoslezských cukrovarů, a.s. (dále jen „MS“) ze dne 23.11.2017 a doložené listiny – „Výzvy k podání cenové nabídky (nabídky dodání výrobku, zboží nebo služeb) – neveřejné výběrové řízení č. 001/2014“ ze dne 13.2.2014 učiněného ředitelem nákupu Ing. Jiřím G. bylo zjištěno, že společnost MS jakožto zadavatel zadala předmětné neveřejné výběrové řízení, kdy místem plnění byly vnitřní organizační jednotky společnosti MS, a to Hrušovany nad Jevišovkou a dále Opava – Vávrovice. Předmětem poptávky byl saturační vápenec pro cukrovary o celkovém množství 40 000 tun, a to pro jednotku Hrušovany nad Jevišovkou v množství 25 000 tun a frakci 90 – 120 mm s termínem dodání 15 000 tun do 15.9.2014 a celkem 25 000 tun do 30.11.2014 a dále dodávka pro jednotku Opava – Vávrovice v množství 15 000 tun, frakci 60 – 90 mm s termínem dodání 10 000 tun do 15.9.2014 a zbylých 5 000 tun do 30.11.2014. Termín pro předložení elektronické nabídky byl stanoven do 18.2.2014, a to na e-mail jiri-g.@agrana.com s tím, nechť k nabídce je přiložen poslední aktuální protokol o kvalitě a specifikaci nabízeného vápence. Kritériem pro vyhodnocení nabídky byla ekonomická výhodnost, tj. nejlepší cena, s tím, že následovala splatnost faktur, garance a reference.

32. Ze sdělení společnosti MS ze dne 23.11.2017 bylo zjištěno, že společnost MS výzvu k podání cenové nabídky tak, jak byla shora čtena k důkazům, zaslala společnosti ADT dne 13.2.2014 ve 12.43 hod., a to konkrétně na e-mail marblestone@seznam.cz, přičemž byla adresována žalovanému. Uvedené podkladové materiály, tj. výzva, byla zaslána žalovanému po předcházejícím telefonickém rozhovoru, přičemž společnost MS požádala společnost ADT prostřednictvím žalovaného o zaslání cenové nabídky včetně aktuálního protokolu o chemickém složení vápence z akreditované laboratoře, dále sdělení adresy těžebního místa, výpis z obchodního rejstříku a osvědčení o DIČ. V uvedeném e-mailu současně zadavatel neveřejného výběrového řízení žalovanému sdělil, že případnou nabídku včetně dokumentů bude konzultovat s technology obou závodů, přičemž v případě kladného stanoviska by společnost MS v letošním roce, tj. v roce 2014, mohla provést test výrobou na vzorku cca 1 000 tun. Dále sdělila žalovanému, že bez tohoto testu nebude moci být společnost ADT zařazena do výběrového řízení na příští rok. Uvedený e-mail za společnost MS odeslal Ing. Jiří G. jakožto ředitel nákupu a kontaktní osoba pro neveřejné výběrové řízení č. 001/2014. Dále bylo zjištěno ze sdělení společnosti MS, že na uvedený e-mail ze dne 13.2.2017 reagovala společnost ADT až e-mailem ze dne 7.7.2014 ve 14.08 hod., který byl zaslán společnosti MS z e-mailové adresy marblestone@seznam.cz s podpisem T. Anny, kdy

součástí byla cenová nabídka saturačních vápenců ze dne 7.7.2014. Na uvedenou nabídku pak reagovala společnost MS sdělením, že tuto nabídku z hlediska ceny neakceptuje, neboť byla nejvyšší ze všech nabídek, co společnost MS obdržela. Dále dodala, že vzhledem k této cenové nabídce proto nelze uvažovat ani o jakémkoliv testu v závodech společnosti MS. Uvedený e-mail odeslal rovněž Ing. Jiří G. Dále bylo ze sdělení společnosti MS zjištěno, že na uvedený e-mail společnosti MS reagovala společnost ADT následně e-mailem ze dne 26.8.2014 v 8.33 hod., který byl opět odeslán z e-mailové adresy marblestone@seznam.cz podepsanou Annou T., kdy přílohou byla další cenová nabídka ze dne 26.8.2014, na kterou společnost MS reagovala e-mailem ze dne 26.8.2014, tj. obratem, v 8.56 hod., kdy opět tuto cenovou nabídku společnosti ADT odmítla jako nekonkurenceschopnou, a to z důvodu, že nabízená cena surového vápence bez dopravy je nadále velmi vysoká oproti ostatním dodavatelům, a to v řádu desítek procent. Současně společnost MS k výzvě soudu sdělila, že součástí neveřejného výběrového řízení č. 001/2014 nebyla povinnost dodat vzorek saturačního vápence v množství 1 000 tun. Povinnost dodat takovýto vzorek by připadala do úvahy pouze tehdy, že by společnost MS akceptovala nabídku dodavatele saturačního vápence, avšak k tomuto ve vztahu ke společnosti ADT pro nekonkurenceschopnou cenovou nabídku saturačního vápence vůbec nedošlo. Společnost ADT proto není jako dodavatel ani zaveden ve společnosti MS v evidenci dodavatelů. K uvedenému vyjádření společnost MS doložila předmětnou výzvu k podání cenové nabídky – neveřejné výběrové řízení č. 001/2014 ze dne 13.2.2014, která se shoduje se stejnopisem této listiny, kterou založil do spisu žalovaný a dále přiložila první cenovou nabídku saturačních vápenců učiněnou společností ADT ze dne 7.7.2014, konkrétně Annou T., kdy nabídka činila u vápence frakce 70/90 s 5% nadsytností nebo podsytností 410 Kč/tuna a u vápence frakce 70/90 s 10% nadsytností nebo podsytností 395 Kč/tuna, když kalkulace dopravy do Cukrovaru Vávrovice činila 90 Kč/tuna vytížením a kalkulace dopravy do Cukrovaru Vávrovice 180 Kč/tuna obousměrně. Rovněž společnost MS doložila další cenovou nabídku saturačních vápenců učiněnou společností ADT ze dne 26.8.2014, a to konkrétně Annou T., kdy cena dopravy zůstala stejná, přičemž došlo toliko k ponížení ceny u vápence frakce 70/90 s 5% nadsytností nebo podsytností na 320 Kč/tuna a u vápence frakce 70/90 s 10% nadsytností nebo podsytností na 305 Kč/tuna.

33. Z dopisu společnosti RESTA s.r.o. adresovaného Anně T. na e-mail marblestone@seznam.cz ze dne 27.4.2012 bylo zjištěno, že uvedená společnost zaslala Anně T. nabídku na zpracování cca 1 200 tun betonu a 800 tun kameniva v Bruntále, kdy cena za zpracování 1 tuny materiálu drcením včetně nakladače činila 63 Kč/tuna, cena za zpracování 1 tuny materiálu drcením a dotříděním včetně nakladače 73 Kč/tuna a cena za zpracování 1 tuny materiálu tříděním včetně práce nakladače 50 Kč/tuna a cena za přepravu jednoho stroje pak částku 5 000 Kč. Cena za zpracování pak obsahovala instalaci a reinstalaci zařízení, vlastní zpracování, obsluhu, spotřebu pohonných hmot a servis, a to bez DPH.

34. Z objednávky č. 028/2013 ze dne 14.5.2013 bylo zjištěno, že společnost STAVOREMONT objednala u společnosti DT drcení skrývky na frakci 0-120-200 v lomu Valšov I v množství 4 000 tun při ceně 35 Kč bez DPH/tuna. Uvedenou objednávku za společnost schválil ředitel společnosti M.

35. Z dohody o vzájemném započtení závazků a pohledávek ze dne 14.10.2016 bylo zjištěno, že se jedná o dohodu uzavřenou mezi společností ADT na straně jedné a Annou T. na straně druhé, do které zařadila Anna T. svou fakturu č. 160100001 splatnou 25.10.2016 ve výši 439 713 Kč a dále závazek společnosti ADT vůči Anně T. z faktury č. 160100126 splatné

24.10.2016 ve výši 439 713 Kč. K uvedené dohodě byla přiložena faktura č. 160100001 ze dne 11.10.2016 splatná 25.10.2016, kterou společnost ADT vyúčtovala Anně T. částku 439 713 Kč jako poměrnou část vynaložených nákladů na zpracování kameniva bez bližší specifikace. Dále k uvedené dohodě byla doložena faktura č. 160100126 ze dne 10.10.2016 se lhůtou splatnosti do 24.10.2016, kterou naopak vyúčtovala Anna T. společnosti ADT dle blíže nespecifikovaných objednávek společnosti ADT dodávku kameniva o různých frakcích od ceny 140 Kč/tuna po 350 Kč/tuna. Na uvedený zápočet pak reagovala společnost ADT prostřednictvím jednatele Jaroslava M. dopisem ze dne 9.11.2016, ve kterém s dohodou o zápočtu nesouhlasila s argumentací, že si dodávku kameniva vyúčtovaného Annou T. vůči společnosti ADT ve skutečnosti nikdy neobjednala. Dále pak argumentovala tím, že při sjednání zakázky se společností DT manžel Anny T., tj. žalovaný, porušil ujednání společenské smlouvy, neboť jednorázově objednal materiál v hodnotě 250 000 Kč, aniž by s tím souhlasil další jednatel společnosti Jaroslav M. Z přiložené dodejky bylo zjištěno, že uvedený dopis byl doručen Anně T. dne 11.11.2016 a Dušanu T. rovněž tohoto dne. Z účastnické výpovědi Anny T. k uvedené dohodě o zápočtu bylo zjištěno, že za sebe ji osobně podepsala a za společnost ADT její manžel. Pokud pak zařadila do zápočtu svou pohledávku za společností ADT vyúčtovanou fakturou č. 160100126, tak uvedla, že se jedná o materiál, který byl nadrcen v lomu Vápenná - Pomezí, kdy tuto zakázku domluvil její manžel, tj. žalovaný, a kámen nadrtila společnost DT. Uvedla, že uvedený materiál doposud společnost ADT neodebrala, avšak předmětný materiál se nachází neustále v předmětném lomu a je sto tento materiál žalobci dodat, který jej však odmítá převzít.

36. Z cenové nabídky RESTA DAKON s.r.o. týkající se drcení pro společnost ADT v kamenolomu Pomezí bylo zjištěno, a to s přihlédnutím k účastnické výpovědi žalovaného, že jako jednatel za společnost ADT v roce 2014 hledal zakázky a jednal proto s různými subjekty, a to mimo jiné i se společností RESTA DAKON s.r.o. na nadrcení kamene. Z uvedené nabídky bylo zjištěno, že RESTA DAKON s.r.o. nabídla společnosti DT drcení kamene v množství 15 000 tun o frakcích 0 – 32, 32 – 63 a 63 – 125 zahrnující drcení a třídění za cenu 44,50 Kč/tuna s tím, že práce budou prováděny ve 24hodinovém provozu a pokud by se jednalo o třídění materiálu v množství 5 000 tun na frakce 0 – 8, 8 – 16 a 16 – 32, tak činila nabídka 24 Kč/tuna. V ceně by pak byla zahrnuta přeprava strojního zařízení, instalace a reinstalace, obsluha, práce kolového nakladače a spotřebované pohonné hmoty, a to vše bez DPH. Z účastnické výpovědi žalovaného bylo zjištěno, že tuto nabídku odmítl jako nevyhovující, a to zejména z důvodu třísměnného provozu, neboť jak uvedl, nemohl by kontrolovat kvalitu práce za společnost ADT.

37. Z e-mailového dopisu Ing. Hany Š., kdy ze svědecké výpovědi Marka N. bylo zjištěno, že se jedná o účetní společnosti DT, soud zjistil, že uvedený e-mail byl adresován Anně T. na e-mail xxx@seznam.cz, přičemž přílohou uvedeného dopisu byly celkem tři faktury, a to č. 1401036 ze dne 20.5.2014 se lhůtou splatnosti do 19.6.2014, kdy společnost DT vyúčtovala společnosti ADT za drcení - třídění kamene – 2 180 tun/75 Kč částku 197 835 Kč, dále fakturou č. 1401036A ze dne 20.5.2014 se lhůtou splatnosti do 19.7.2014 vyúčtovala společnost DT společnosti ADT dále částku 197 835 Kč za drcení - třídění kamene v objemu 2 180 tun/75 Kč a konečně další fakturou č. 1401036B ze dne 20.5.2014 se lhůtou splatnosti do 19.8.2014 další částku ve výši 197 835 Kč za drcení – třídění kamene v objemu 2 180 tun/75 Kč. Všechny tyto faktury vystavila za společnost DT její účetní Ing. Hana Š., tj. v celkovém objemu 593 505 Kč. Z e-mailu ze dne 25.6.2014 bylo dále zjištěno, že uvedený e-mail od Ing. Hany Š. přeposlala Anna T. účetní společnosti ADT Jitce L., která na uvedené

faktury reagovala přípisem ze dne 26.6.2014 s tím, že se podivila, že je to skoro 600 000 Kč, když to mělo být původně asi 400 000 Kč, „co se bavil šéf s Dušanem“. Cena pak měla být za pronájem strojů a ne za drcení s tím, že od ceny měla být odečtena nafta. Z e-mailu ze dne 29.10.2014 učiněného účetní společnosti DT Ing. Hanou Š. bylo zjištěno, že tato přeposlala Anně T. na e-mailovou adresu marblestone@seznam.cz dobropis č. 1404002 ze dne 2.7.2014 na částku 91 757 Kč, který byl shora čten k důkazům s tím, že následně uvedený dobropis přeposlala Anna T. dne 30.10.2014 účetní společnosti ADT Jitce L. Následně byl pak vystaven další dobropis č. 1404005 společností DT dne 30.10.2014 na částku 103 057 Kč tak, jak byl shora již čten k důkazům. K uvedené zakázce od společnosti ADT byl slyšen jednatel společnosti DT Marek N., který uvedl, že účetní věci stran této zakázky zajišťovala pro společnost Ing. Hana Š., která v podání ze dne 23.1.2018 výslovně uvedla, že k předmětné zakázce nemá k dispozici za společnost DT již žádné další písemné podklady, pouze vystavenou fakturu č. 1401036, kterou vystavila na základě pokynu jednatele společnosti DT Marka N.

38. Z dopisu společnosti ADOS ze dne 20.11.2017 bylo zjištěno, že společnost ADOS nebyla v období od dubna do května roku 2014 v žádném obchodním vztahu se společností DT, kdy s touto společností měla první obchodní kontrakt až někdy v polovině roku 2015.

39. Z listiny předložené žalobcem pod označením „Kamenivo ADT s.r.o.“ – březen 2014 – srpen 2014 bylo zjištěno, a to s přihlédnutím k vyjádření žalobce, že uvedenou listinu na jeho pokyn vypracovala účetní společnosti Jitka L., kdy uvedená listina zachycuje stav běžného účtu v období od 31.3.2014 do 31.8.2014, kdy jeho stav se pohyboval od částky 95 285,22 Kč do částky 324 750 Kč, dále stav pokladny, který se v uvedeném období pohyboval od částky 81 516 Kč do částky 108 781 Kč, dále zachycuje pohledávky, které se pohybovaly od částky 1 468 030 Kč do částky 1 627 280 Kč a dále závazky, které se pohybovaly od částky 1 274, 794 Kč do částky 801 395 Kč. Dále pak žalobce uvedl, že do uvedené listiny vlastnoručně poznamenal, že STAVOREMONT poskytl společnosti ADT dále dne 7.5.2014 půjčku 1 400 000 Kč a dne 15.7.2014 půjčku 2 000 000 Kč. Z výpisu z účtu žalobce č. 257780129/0300 u ČSOB a.s. za období od 11.3.2014 do 31.8.2014 bylo zjištěno, že zůstatky na účtu společnosti činily v průměru cca částku 250 000 Kč, kdy z účtu společnosti se hradily jednotlivé závazky popř. na účet byly hrazeny jednotlivé pohledávky společnosti ADT, a to včetně nájemného ve prospěch společnosti STAVOREMONT. Dále se z uvedeného účtu hradily závazky vůči zdravotním pojišťovnám a další platby.

40. Z účastnických výpovědí a z obsahu spisu bylo dále zjištěno, že společnost ADT na pronajatých pozemcích vybudovala technologickou linku, která nebyla sto drtit kámen, nýbrž nadrcený kámen byla sto dále upravit popř. roztřídit. Mezi účastníky řízení byl spor, kdy uvedená linka byla uvedena do provozu. Soud v tomto ohledu zjistil, a to ze sdělení Krajské hygienické stanice Moravskoslezského kraje ze dne 2.12.2013, že uvedený správní orgán vydal kolaudační souhlas na stavbu „Změna užívání Dopravně-mechanizačního střediska Města Albrechtic na provozovnu na zpracování a na úpravu kamene parc. č. 1028/1 a 1028/12“ v Městě Albrechticích na ulici L. Janáčka 779/13. Podkladem pro vydání uvedeného rozhodnutí byly pak mimo jiné protokoly o měření hluku, které byly vydány zdravotním ústavem se sídlem v Ostravě, a to dne 29.10.2013, kdy konkrétní měření se konalo 2.10.2013. Podkladem pro vydání rozhodnutí bylo dále hlukové posouzení, které prováděl Ing. Miroslav H. a vydal v červnu roku 2013 kladné hodnocení. Šetření též prováděla Krajská hygienická stanice Moravskoslezského kraje se sídlem v Ostravě, která vydala dne 24.6.2013 protokol o ohledání, kterého se za společnost ADT účastnila Anna T. Jinými slovy řečeno má soud za

prokázáno, že po vydání závazného stanoviska dne 2.12.2013 ničeho nebránilo provozovat technologickou linku.

41. Z dopisu ze dne 28.8.2014 učiněného společností STAVOREMONT vůči společnosti ADT, kdy uvedený dopis učinil Jan M., kdy v řízení bylo zjištěno, že se jedná o syna Jaroslava M., soud zjistil, že uvedená společnost učinila cenovou nabídku dopravy z lomu Vápenná – Pomezí do cukrovaru v Opavě za cenu 235 Kč/tuna bez DPH. Uvedené nabídce předcházela původní nabídka, kterou učinil Jan M. vůči Anně T. e-mailem ze dne 2.7.2014, kdy nabídl cenu bez vytížení 255 Kč/tuna bez DPH, s vytížením 196 Kč/tuna bez DPH. Uvedený e-mail od Jana M. pak Anna T. přeposlala dne 13.11.2017 advokátovi žalovaného Mgr. Urbišovi. Z protokolu o zkoušce evidenční číslo 13/1128 provedeného zkušební laboratoří č. 1139.2 společností IKATES, s.r.o. bylo zjištěno, že uvedená laboratoř na objednávku objednatele OMYA provedla chemický rozbor předmětu OMYA CARB 40-VA, a to v období od 30.12.2013 do 22.1.2014, přičemž na rubové straně uvedeného protokolu jsou uvedeny technické parametry zkoumaného vzorku. Z protokolu o zkoušce č. 19827/13 provedeného zkušební laboratoří č. 1266, a to konkrétně společností Laboratoř Morava s.r.o. na objednávku OMYA vystaveného dne 20.12.2013 bylo zjištěno, že uvedená laboratoř provedla analýzu dodaného vzorku pod označením AGROCARB H-VA (AGROCARB 40-VA), a to v období od 11.12. do 20.12.2013, kdy součástí protokolu je i chemický rozbor předmětného vzorku. Z účastnické výpovědi žalovaného a ze sdělení společnosti MS má soud za zjištěné, že právě tyto protokoly předložil žalovaný společnosti MS v rámci neveřejného výběrového řízení č. 001/2014.

42. Z listiny zažurnalizované v přílohovém obalu jako C3 bylo zjištěno, že uvedenou listinu dne 20.11.2017 vystavila účetní společnosti Jitka L., přičemž tato listina zachycuje období od února 2014 do června 2014, to konkrétně od 28.2.2014 do 30.6.2014 , kdy zachycuje stav běžného účtu v uvedeném období, který se pohyboval od částky 26 482,42 Kč do částky 281 523 Kč, stav pokladny, který se pohyboval od částky 111 471 Kč do částky 50 795 Kč, stav pohledávek, které se pohybovaly od částky 654 256 Kč do částky 1 979 365 Kč, stav závazků, které se pohybovaly od částky 1 120 757 Kč do 2 636 714 Kč, dále částek, které představovaly mzdy a odvody, které se pohybovaly od částky 67 000 Kč do částky 148 640 Kč, splátky půjček ve výši 41 667 Kč měsíčně, záloh na energii ve výši 20 000 Kč včetně následného rozdílu aktiv a pasiv.

43. Z kupní smlouvy č. 12/2013 bez uvedení data uzavřené mezi Annou T. jako kupujícím na straně jedné a společností OMYA jako prodávajícím na straně druhé bylo zjištěno, že předmětem uvedené smlouvy byla dodávka prodávajícího kupujícímu volně loženého materiálu – kameniva z lomu OMYA, který prodávající nevyužije ve svém výrobním procesu. Prodávající se zavázal prodat kupujícímu předmět smlouvy v množství cca 50 000 tun ročně a kupující se zavázal zboží odebrat s tím, že sjednané množství zboží bylo toliko orientační, nikoliv závazné. Současně se kupující zavázal, že smluvní produkt nepoužije na výrobu produktů z portfolia společnosti OMYA, které by prodávajícímu mohly konkurovat a neposkytne své produkty odběratelům, ani konkurentům prodávajícím na trhu, přičemž seznam tvoří přílohu č. 1, kdy konkrétně v příloze č. 1 je uveden i produkt, a to OMYA CARB 40 VA, tj. stejný produkt, kterého se týkal protokol o zkoušce evidenční číslo 13/1128 ze dne 22.1.2014, který žalovaný poskytl společnosti MS. Cena smluvního produktu byla sjednána ve výši 50 Kč/tuna, FCA meziskládka prodávajícího v lomu Pomezí, přičemž tato cena byla sjednána s platností od 10.6.2013 do 31.12.2014, kdy toto období bylo sjednáno také jako doba plnění v dílčích dodávkách na základě objednávek kupujícího. Kvalita nebyla

sjednána žádná, která by se jakkoliv dotýkala technické specifikace dodávaného zboží. Smlouva byla uzavřena na dobu určitou do 31.12.2014. Nedílnou součástí uvedené smlouvy pak byla příloha č. 2, tj. všeobecné prodejní podmínky společnosti OMYA s účinností od 1.7.2012.

44. Z vyjádření společnosti OMYA k výzvě soudu zažurnalizovaného na čl. 215 spisu bylo zjištěno, že shora čtená smlouva byla uzavřená dne 22.5.2013 mezi smluvními stranami, přičemž smlouvu za prodávajícího podepsali tehdejší dva prokuristé. Přílohou č. 1 uvedené smlouvy byl pak seznam produktů, které se kupující, tj. Anna T., zavázala nevyrábět. K vyjádření společnost OMYA přiložila náhodnou fakturu zažurnaliziovanou na čl. 226, kdy uvedla, že prodávající dodával kupujícímu lomový kámen bez bližší technické specifikace. K výslovnému dotazu soudu, zda tento lomový kámen bylo možno použít i jako saturační vápenec společnost OMYA, uvedla, že o takovémto využití jí není ničeho známo. K dotazu soudu stran protokolu o zkoušce č. 13/1128 pak společnost OMYA výslovně uvedla, že se jedná o protokol, který je výsledkem každoročního chemického rozboru jednoho z produktů společnosti OMYA, tj. v daném případě OMYA CARB 40-VA, který společnost OMYA běžně svým zákazníkům na vyžádání poskytuje. Uvedený protokol pouze zachycuje chemické složení zkoumaného materiálu, avšak nikoliv jeho další využití ve specifických aplikacích.

45. Z dopisu společnosti MS ze dne 16.5.2018 resp. 21.5.2018 k výzvě soudu ze dne 14.5.2018 bylo zjištěno, že soud společnosti MS poskytl text kupní smlouvy č. 12/2013 uzavřené mezi Annou T. a společností OMYA včetně přílohy č. 1 s tím, že společnost MS uvedla, že pokud se týká složení výrobků uvedených v příloze č. 1 této kupní smlouvy, tak společnost MS nemá s těmito výrobky žádné zkušenosti a nepoužívá je. Dle názoru MS nejsou tyto výrobky použitelné jako saturační vápenec. Z jejího vyjádření bylo dále zjištěno, že žalovaný protokoly o zkouškách č. 13/1128 a č. 19827/13 za společnost ADT společnosti MS v souvislosti s neveřejnou zakázkou č. 001/2014 společnosti MS předložil. Výslovně uvedla, že protokol o zkoušce č. 19827/13 z hlediska složení nelze ve společnosti MS využít jako saturační vápenec. Pokud se pak týkalo protokolu o zkoušce č. 13/1128, bylo z vyjádření zjištěno, že chemické složení bílého prášku odpovídá požadavkům společnost MS na chemické složení saturačního vápence, avšak za podmínky, že by se jednalo o frakci 60 -90 mm a jednalo by se o analýzu ze vzorku vápence, mohl by být tento otestován výrobou, přičemž až po výrobním testu by mohla společnost MS konstatovat, zda jí vyhovuje jako saturační vápenec, či nikoliv.

46. Ze zápisu z jednání společnosti ADT ze dne 7.3.2014 za účasti všech společníků bylo zjištěno, že na uvedeném jednání nebylo přijato žádné usnesení a uvedený zápis nemá povahu zápisu z valné hromady. Byly projednány toliko otázky týkající se běžného fungování společnosti např. inventarizace závazků vůči Anně T. s tím, že Anna T. doloží veškeré faktury od společnosti OMYA od 1.10.2013 a k nákupním cenám od OMYA bude připočtena 50% přirážka, kdy zbývající část bude vrácena společnosti ADT.

47. Právní zástupce žalobce ve věci mínil zpochybňovat věrohodnost svědkyně Karin P., kdy do spisu založil e-mailovou zprávu Karin P., o které žalobce tvrdil, že se týká Jaroslava M., když v této zprávě je mimo uvedený text „kdybys slyšel jezdit rychlou, tak jedou na Hlubčickou, protože já ho zítra dorazím“.

48. Z výpovědi jednatele žalobce Jaroslava M. bylo zjištěno, že v souvislosti se zakázkou na drcení kamene se společností DT osobně nejednal, když o uvedené zakázce se dozvěděl až následně, a to po vyúčtování ke konci června roku 2014, kdy se ve společnosti dělala závěrka za květen 2014, kdy měl k dispozici přehled faktur. Nepozdávala se mu faktura od

společnosti ADOS za naftu ve výši cca 140 000 Kč, když běžná spotřeba pohonných hmot ve společnosti ADT činila cca 20 000 Kč bez DPH měsíčně. Samotné vyúčtování za nadrcení kameniva se mu zdálo podezřelé i z toho důvodu, že z vyúčtování č. 1401036 nebylo vůbec zřejmé, kolik tun materiálu bylo nadrceno a v jakých frakcích. Se společností DT proto jednal až následně za účelem ponížení vyúčtované ceny, kdy výsledkem těchto jednání byly následně dva dobropisy vystavené společností DT. Rovněž tak nikdy nejednal se společností ADOS, která na uvedenou zakázku dodávala pohonné hmoty. Samotnou likvidaci faktur ve společnosti ADT přitom prováděla manželka žalovaného Anna T. Společnost STAVOREMONT na základě smlouvy o zápůjčce ze dne 11.7.2014 pak poskytla společnosti ADT finanční prostředky za účelem úhrady jejich nesplacených závazků. Protože již pak nedůvěřoval manželům T., změnil osobu oprávněnou k nakládání s finančními prostředky na účtu žalobce u ČSOB. Z výpovědi bylo dále zjištěno, že účetnictví jak pro společnost ADT, tak i pro společnost STAVOREMONT vedla Jitka L. Dále bylo z výpovědi zjištěno, že osobně za společnost ADT podepsal s Annou T. kupní smlouvu č. 1/2014 ze dne 15.4.2014. K upřesňujícímu dotazu soudu, zda a proč uvedenou smlouvu podepsal, když prodeje kameniva ve společnosti ADT se pohybovaly na úrovni cca 3 000 tun ročně a smlouva s Annou T. zněla na kamenivo ve výši cca 50 000 tun ročně, uvedl, že předmětnou smlouvu podepsal proto, že měl od žalovaného ústní příslib, že má zajištěné zakázky na dodávku takovéhoto množství materiálu pro cukrovar, do Německa a dále pro jiné odběratele a dále proto, že smlouva ležela na stole, byla podepsána Annou T., a proto ji podepsal. Uvedené přísliby žalovaného však neměly reálný podklad a dodávky nebyly realizovány. Osobně pak se společností MS nikdy nejednal, když žalovaný hovořil pouze obecně o cukrovarech, a nikoliv o společnosti MS. Samotná společnost ADT byla založena tak, že ji od samotného vzniku úvěrovala právě společnost STAVOREMONT coby společník. Rozdělení kompetencí mezi jednateli ve společnosti bylo takové, že žalovaný měl na starost nákup a prodej, Anna T. zastávala funkci účetní a slyšený účastník zajišťoval financování společnosti. Společnost ADT hradila STAVOREMONTU jednak nájemné za pronajaté nemovitosti a nebytové prostory a dále cenu za provedenou dopravu, kterou pro společnost ADT zajišťovala právě společnost STAVOREMONT. Z výpovědi bylo dále zjištěno, že část nedodaného nadrceného kameniva Annou T. společnosti ADT se nadále nachází v lomu Vápenná - Pomezí, přičemž tento nadrcený materiál za cenu nabízenou Annou T. je na trhu nerealizovatelný, přičemž společnost neměla ani finanční prostředky na zakoupení uvedeného kameniva.

49. Z výpovědi žalovaného bylo zjištěno, že jako jednatel sháněl zakázky pro společnost ADT, přičemž někdy v dubnu roku 2014 se ústně dohodl s jednatelem společnosti DT Markem N., že společnost DT nadrtí pro společnost ADT kamenivo včetně třídění vysokoprocentního vápence za cenu 75 Kč/tuna bez DPH, když místem nadrcení byl lom Pomezí ve Vápenné. Dojednání této zakázky se další jednatel společnosti ADT M. neúčastnil. Zakázka byla dohodnuta v objemu 5 000 tun o různých frakcích, konkrétně 8/16, 16/32 a 32/63, přičemž právě frakce 32/63 měla činit z dohodnuté dodávky 1/3 nadrceného kameniva, neboť plánoval tuto frakci použít jako saturační vápenec pro cukrovary. S nadrcením kameniva bylo započato v květnu 2014 a jednalo se o práci na dobu cca 10 dnů. Vyjádřil přesvědčení, že k takto dohodnuté zakázce nepotřeboval souhlas druhého jednatele M., neboť při sjednání této zakázky musel zajistit pro společnost DT též pohonné hmoty, což dojednal se společností ADOS, konkrétně s jednatelem F., se kterým uzavřel ústní smlouvu, že společnost ADOS dodá společnosti DT naftu za cenu 35 Kč/litr. Společnost ADOS dopravila tuto naftu do lomu Pomezí ve Vápenné a předala ji společnosti DT. Následně společnost ADOS

vyúčtovala cenu za dodanou naftu společnosti ADT, která ji uhradila. Ústní smlouvu se společností ADOS sjednal žalovaný a této dohody se další jednatel M. neúčastnil. Od dojednané ceny se společností DT za nadrcení 5 000 tun kameniva v částce 375 000 Kč bez DPH bylo proto nutno odečíst naftu ve výši cca 170 000 Kč, a proto výsledná cena nepřekročila částku 250 000 Kč, a proto vyjádřil svůj názor, že k dojednání jak zakázky se společností DT, tak zakázky se společností ADOS nepotřeboval souhlas druhého jednatele M. Z takto nadrceného kameniva bylo žalobci dodáno cca 1 700 tun za cenu 75 Kč/tuna. Zbytek nadrceného kameniva zůstal v lomu Pomezí ve Vápenné. Lom Pomezí ve Vápenné je v majetku společnosti OMYA, se kterou má manželka žalovaného uzavřenou písemnou smlouvu na odběr kameniva. Toto kamenivo odebírá od společnosti OMYA manželka žalovaného za cenu 50 Kč/tuna bez DPH, přičemž tento materiál prodávala společnosti ADT za cenu 75 Kč/tuna bez DPH. Zhruba 1 700 tun Anna T. pak dodala společnosti ADT, z čehož frakce 16/32 činila cca 1/2 dodávky a zbytek pak frakce 8/16 a 32/63. Účastník dále uvedl, že dobropisy, které byly vystaveny společností DT k původní faktuře, byly vystaveny proto, že z původní částky bylo nutno odečíst částku za pohonné hmoty, kterou vyúčtovala samostatně společnost ADOS společnosti ADT a dále ta skutečnost, že jedna z nadrcených frakcí byla špatně vytříděná a byla žalovaným reklamována. Nakonec zakázka se společností MS nebyla realizována a vzorek představující frakci 32/63 v množství 1 000 tun se nepodařilo prodat. V rozporu s účastnickou výpovědí M. uvedl, že M. se v květnu 2014 přímo v lomu Vápenná v Pomezí účastnil jednání se společností DT a neměl vůči sjednané zakázce žádné námitky. Zakázky se společností ADOS se jednatel M. nikdy nezúčastnil. Uvedené jednání se uskutečnilo ještě před tím, než došlo k natřídění nadrceného materiálu na jednotlivé frakce. Pokud pak společnost ADT s Annou T. uzavřela kupní smlouvu č. 1/2014 ze dne 15.4.2014, tak uvedl, že na uzavření této smlouvy trval jednatel žalobce M. Dále bylo z výpovědi zjištěno, že o zakázce pro společnost MS stran neveřejného výběrového řízení č. 001/2014 jednal přímo žalovaný, a to někdy počátkem února 2014 přímo s Ing. G., přičemž nabídka společnosti ADT pro společnost MS nebyla realizována pro vysokou cenu. V rámci této nabídky pak předložil žalovaný společnosti MS též protokoly o kvalitě nabízeného vápence (čteno k důkazům) a rovněž se nepodařilo dodat společnosti MS ani vzorek v množství 1 000 tun. Dále bylo z výpovědi zjištěno, že po nadrcení cca 5 000 – 5 500 tun materiálu společností DT se dohodl s jednatelem společnosti DT dále na nadrcení jiného kameniva ze stejného lomu, avšak z jiné části, a to konkrétně kvarcitu, přičemž o tomto vyrozuměl jednatele M., který s nadrcením kvarcitu souhlasil. Osobně podepsal inventarizační zápis s datem ocenění ke dni 18.11.2014, který sestavila účetní společnosti Jitka L. Rozdělení kompetencí mezi jednateli bylo takové, že žalovaný měl na starost prodej materiálu, Anna T. zajišťovala účetnictví a platby a jednatel M. zajišťoval financování společnosti, přičemž k rozkolu mezi jednateli potažmo společníky došlo v létě 2014. Z výpovědi bylo dále zjištěno, že v době, kdy objednal u společnosti DT nadrcení 5 000 tun kameniva a následně cca 2 000 tun kvarcitu, neměl sjednanou žádnou zakázku na odbyt tohoto kameniva. Samotná společnost ADT v době drcení kameniva společností DT měla na účtu cca 400 000 Kč, přičemž měl za to, že cenu za nadrcení kameniva uhradí z prodeje nadrceného materiálu. Ačkoliv společnost MS poptávala saturační vápenec v jiných frakcích, tak tvrdil, že byl dohodnutý s Ing. G., že i frakce 32/63 bude jako vzorek dostačující. Samotné drcení kameniva prováděla společnost DT svými stroji a prostřednictvím svých zaměstnanců. O skutečném množství nadrceného kameniva pak vyrozuměl účetní společnosti Jitku L. Odmítl jakoukoliv odpovědnost spojenou s vystavením faktury č. 1401036 společností DT, neboť na tomto se nijak nepodílel s tím, že od takto vyúčtované ceny bylo nutno odečíst naftu, kterou

dodala společnost ADOS a dále osobně reklamoval špatně vytříděnou frakci, což se také projevilo v dobropisu vystaveném společností DT. Uvedenou reklamaci řešil přitom ústně přímo s jednatelem společnosti DT Markem N. Konkrétně se jednalo o frakci 4/8. Pokud v rámci neveřejného výběrového řízení předložil společnosti MS protokoly o zkouškách materiálu, tak tyto mu poskytla společnost OMYA. Samotná smlouva, kterou měl žalobce sjednanou s Annou T., byla dle názoru účastníka pro žalobce výhodná, neboť Anna T. dodávala kamenivo z lomu Pomezí ve Vápenné žalobci za částku 75 Kč/tuna bez DPH, přičemž toto kamenivo následně dodával žalobce třetím osobám za cenu 700 – 1 000 Kč/tuna.

50. Z výpovědi svědka Marka N. bylo zjištěno, že společnost DT vlastní techniku, která provádí drcení a třídění kameniva na jednotlivé frakce, přičemž výše ceny je závislá od tuny, přičemž pro případ větší zakázky, např. v rozmezí 3 000 - 5 000 tun je schopna společnost DT zákazníkovi nabídnout i nižší cenu. Společnost DT v lomu Vápenná – Pomezí prováděla drcení kameniva opakovaně pro různé subjekty, a to jak pro společnost ADT, tak pro žalovaného jako fyzickou osobu, popř. též pro Annu T. jako OSVČ. Pokud se týká dodávky pohonných hmot, bylo z výpovědi zjištěno, že závisí vždy na dohodě se zákazníkem. V daném případě si svědek pamatoval, že zakázku na nadrcení kameniva pro společnost ADT vyjednal se žalovaným, přičemž dodávku pohonných hmot zajišťovala společnost ADOS. Ohledně předmětné zakázky pro společnost ADT jednal výhradně se žalovaným, a nikoliv s jednatelem M. Jednatele M. viděl v životě cca 3x, a to jednou na zakázce v lomu v Bruntále, jednou v nějaké jiné společnosti a jednou v lomu Vápenná. Žalovaný se v lomu Vápenná – Pomezí vykytoval prakticky každý den a na zakázku dohlížel. V lomu Vápenná – Pomezí se přitom těží vápenec – bílý kámen - a dále též kvarcit, což je kámen hnědý. Zda tento kámen lze použít jako saturační vápenec neměl svědek žádné povědomí. Nejlepší materiál z předmětného lomu si přitom ponechával vlastník, tj. společnost OMYA. Poté, co soud svědku předestřel jednotlivá vyúčtování č. 1401036, 1404002 a 1404005 uvedl, že tyto faktury vystavila účetní společnosti Ing. Hana Š., neboť společnost ADT na základě ústní dohody se žalobcem zastoupeným T. pronajala technické zařízení, tj. drtič, třídič, nakladač a bagr. Svědek se rozvzpomínal, že v průběhu provádění drcení kamene si žalovaný stěžoval na kvalitu nadrceného materiálu, proto společnost DT musela již natříděnou frakci znovu protřídit. Reklamace tak byla uznána a odůvodněná v dobropisu jako porucha stroje. Protože ohledně této zakázky si žalobce zajistil sám dodávku pohonných hmot, tak je možné, že právě z toho důvodu byl vystaven i další dobropis. Obecně uvedl, že pokud společnost DT provádí zakázku v rozmezí 5 000 – 7 000 tun, činí cena drcení 75 – 100 Kč/tuna bez DPH s tím, že v takto vyúčtované ceně je zahrnuta dodávka pohonných hmot. Společnost ADT přitom společnosti DT za provedené práce po odečtení dobropisů cenu uhradila. Po předestření účastnické výpovědi žalovaného bylo z výpovědi svědka zjištěno, že skutečně v ústní formě uzavřel se společností ADT zastoupenou žalovaným smlouvu o pronájmu strojů, tj. drtiče, třídiče, nakladače a bagru za cenu 75 Kč/tuna v lomu Vápenná – Pomezí v objemu cca 5 000 tun ve frakcích tak, jak uvedl žalovaný. Uvedená smlouva byla přitom dojednána přímo se žalovaným v předmětném lomu. Nadrcení materiálu v množství cca 5 000 tun je schopna společnost DT zvládnout zhruba za 5 dnů, avšak v daném případě trvala zakázka cca 14 dnů, neboť byly problémy se zařízením, a to konkrétně se síty. Samotná spotřeba nafty technického zařízení při dané zakázce mohla činit cca 500 litrů denně, tj. za 5 dnů celkem 2 500 litrů nafty při práci stroje 12 hodin denně. V daném případě spotřeba byla zhruba 2x vyšší, neboť stroje společnosti DT prováděly tuto zakázku zhruba 10 – 14 dnů. Dále bylo z výpovědi svědka zjištěno, a to po předestření účastnické výpovědi žalovaného, že si je na

99 % jist, že ohledně této zakázky jednal pouze se žalovaným a rovněž si byl téměř na 99 % jist, že ohledně této zakázky nejednal s dalším jednatelem M., a to ani dodatečně. Po provedení uvedené zakázky nebyl mezi společností DT a společností ADT sepsán jakýkoliv předávací protokol. Množství nadrceného materiálu bylo možno zjistit z ukazatele na drtiči, který má pásovou váhu, kdy se obecně postupuje tak, že při každé zakázce se opíše počáteční stav a následně konečný stav a takovýto údaj je pak podkladem pro fakturaci. Při této zakázce společnost DT vyúčtovala cenu podle množství skutečně nadrceného materiálu, přičemž obsluhu strojů zajišťovali pracovníci společnosti DT. Ujednání se společností ADT zastoupené T. vnímal svědek jako jednu zakázku na základě jedné smlouvy. Výslovně uvedl, že společnost ADT zastoupena T. reklamovala dílo jak během jeho provádění, tak i po jeho provedení, což bylo způsobeno prasklým sítem, a proto společnost DT byla povinna již natříděné hromady nadrceného materiálu přetřídit.

51. Z výpovědi Anny T. slyšené dle ust. § 126a) odst. 1, 2 o.s.ř. bylo zjištěno, že jako jednatelka společnosti ADT měla na starost administrativní agendu, která zahrnovala i tu povinnost, že veškeré účetní doklady předávala účetní společnosti Jitce L., dále měla na starost styk s bankou, kdy zadávala pokyny k platbám. Ostatní dva jednatelé pak zajišťovali pro společnost ADT zakázky. Osobně se jednání mezi společností ADT na straně jedné a společností DT nezúčastnila. Uvedla, že společnost DT nejdříve vyúčtovala cenu za provedené drcení kameniva třemi samostatnými fakturami vždy po 197 835 Kč, kdy až následně byla vystavena faktura č. 1401036, přičemž důvodem, proč byly nejdříve vystaveny tři samostatné faktury po 197 835 Kč byla ta skutečnost, že ve společenské smlouvě bylo ujednání, že žádný z jednatelů nemůže samostatně uzavírat zakázky nad 250 000 Kč. Faktura č. 1401036 byla vystavena společností DT až poté, když se dohodl jednatel M. se žalovaným o způsobu vyúčtování této zakázky. Dobropisy k faktuře č. 1401036 byly pak vystaveny proto, že společnost DT chybně vyúčtovala v ceně pohonné hmoty, a proto bylo nutno tuto částku za pohonné hmoty, které dodala společnosti DT společnost ADOS, odečíst. Dalším důvodem vystavení dobropisu byla pak reklamace ze strany žalobce. Samotnou fakturu č. 1401036 slyšená účastnice obdržela jako přílohu e-mailu a zaslala ji následně účetní společnosti L. O vystavení této faktury se proto následně musel dozvědět i jednatel M. Uvedla, že vůči vyúčtované ceně neměl jednatel M. žádných námitek vyjma té, že společnost DT nesprávně vyúčtovala ve faktuře cenu za naftu. Z takto nadrceného materiálu pak jako OSVČ jednotlivými vyúčtováními vyúčtovala společnosti ADT příslušnou cenu, kdy dodala společnosti ADT celkem 1 782,1 tuny nadrceného materiálu. Uvedený materiál byl společností ADT Anně T. jako OSVČ uhrazen. Z výpovědi bylo dále zjištěno, že uzavřela se společností ADT kupní smlouvu č. 1/2014 ze dne 15.-4.2014 na období od 15.4. do 31.12.2014 s množstvím až 50 000 tun ročně, přičemž smlouvu osobně vyhotovila, kdy na jejím uzavření včetně množství trval jednatel M. Dále bylo z výpovědi zjištěno, že má se společností OMYA uzavřenou smlouvu na odběr lomového kamene, a to z lomu Vápenná – Pomezí, kdy tento odebírá za cenu 50 Kč/tuna bez DPH a prodává za cenu 75 Kč/tuna bez DPH, přičemž v roce 2014 toto kamenivo, tj. hrubý odstřelený lomový kámen, dodávala toliko žalobci. V daném případě veškerý materiál, který dodala žalobci v roce 2014 v množství 1 782,1 tuny představoval již nadrcený a natříděný materiál, který provedla pro společnost žalobce společnost DT. Osobně pak nikdy nejednala se společností MS ohledně dodávky tzv. saturačního vápence. Uvedla, že ve společnosti žalobce však o této zakázce věděli všichni, neboť se jednalo o zakázku, která byla největší, kterou mohla společnost žalobce získat. O této zakázce věděl jak jednatel M., tak i jeho asistentka Karin P., neboť žalovaný s M. opakovaně o této zakázce jednal v sídle společnosti STAVOREMONT.

Nabídka žalobce však pro nekonkurenceschopnost z hlediska ceny nebyla akceptována. Vyjádřila názor, že materiál, který je oprávněna odebírat od společnosti OMYA z lomu Vápenná – Pomezí, lze použít jako saturační vápenec pro cukrovary. V jednotlivých vyúčtováních, kterými jako OSVČ vyúčtovala dodaný materiál žalobci, je tento označen jako vápenec – bílý lomový kámen. Samotná společnost ADT byla založena z toho důvodu, že společnost STAVOREMONT ukončovala v podstatě stavební činnost a hledala další zakázkovou náplň. Společníci se proto dohodli, že právě společnost ADT by mohla vyrábět okrasné kamenivo, kdy finanční prostředky na rozjezd společnosti poskytl právě M. Společnost sídlila v nebytových prostorách v majetku společnosti STAVOREMONT a hradila mu za to nájemné. Po svém vzniku společnost vybudovala ve svém sídle technologickou linku, která byla sto nadrcený materiál upravit a dále roztřídit s tím, že bylo plánováno, že takovýto materiál bude třetím osobám s vyšší marží dodávat např. pro zahradnictví, architekturu apod. Samotná technologická linka pak mohla být v provozu někdy od jara 2014. Pokud společnost STAVOREMONT zapůjčila smlouvou o zápůjčce ze dne 11.7.2014 společnosti ADT finanční prostředky, tak to bylo z toho důvodu, aby společnost ADT uhradila společnosti STAVOREMONT nájemné z pronájmu nemovitostí a dále zůstatek dluhu vůči společnosti DT z nadrcení kameniva v lomu Vápenná – Pomezí, kdy v době poskytnutí zápůjčky činil dluh cca 200 000 Kč. Společnost neměla totiž v době poskytnutí zápůjčky dostatek finančních prostředků na úhradu svých dluhů. Pokud pak učinila e-mail ze dne 13.1.2015, ve kterém sděluje, zda a kolik bylo nadrceno kameniva společností DT, tak tyto informace čerpala od žalovaného. Z výpovědi bylo dále zjištěno, že tzv. kvarcit se používá jen a pouze jako okrasné kamenivo a není využitelné pro cukrovarnickou činnost. Dále bylo z výpovědi zjištěno, že sice podepsala inventarizační zápis, který je veden jako příloha B12 přílohového obalu, avšak vůči závěrům inventarizace měla námitky vůči zjištěnému množství materiálu, který zůstal na skladě. Pokud pak učinila dohodu o vzájemném zápočtu ze dne 14.1.2016, tak tuto dohodu osobně za sebe jako OSVČ podepsala a za společnost ADT její manžel. Částka ve výši 439 713 Kč, kterou do zápočtu zařadila jako svou pohledávku za společností ADT, pak představovala cenu za materiál, který byl nadrcen společností DT v lomu Vápenná – Pomezí pro společnost ADT a který si společnost ADT od Anny T. jako OSVČ neodebrala. Pro rozpory mezi manželi T. na straně jedné a M. na straně druhé se již pak při vystavení faktury č. 160100126 necítila vázána kupní smlouvou, kde bylo ujednáno, že cena kameniva z lomu Vápenná – Pomezí činí 75 Kč/tuna bez DPH a vyúčtovala naopak cenu v rozmezí od 140 do 350 Kč/tuna bez DPH. Od roku 2015 pak již dodávala třetím osobám kámen z lomu Vápenná – Pomezí, a to jak nadrcený, tak hrubý po odstřelu za cenu od 750 Kč/tuna bez DPH.

52. Z výpovědi svědka Jana F. bylo zjištěno, že jako jednatel společnosti ADOS se někdy v dubnu 2014 telefonicky dohodl buď s jednatelem Markem N., nebo panem T. jakožto vedoucím lomu ve Vápenné – Pomezí, že má dodat pro stroje společnosti DT naftu na drcení kamene, kdy odběratelem bude společnost ADT, která též naftu uhradí. Naftu pro stroje společnosti DT dodal, cenu vyúčtoval jednotlivými fakturami společnosti ADT a společnost ADT vyúčtované ceny zcela uhradila. K pojmu saturační vápenec uvedl, že někdy v minulosti cca před 5 lety ho oslovila nějaká společnost s poptávkou na dodávku saturačního vápence, avšak nakonec k žádné dohodě nedošlo, tj. dodávku právě z lomu Vápenná – Pomezí. Uvedl dále, že jeho společnost, tj. ADOS, takovýto vápenec z předmětného lomu Vápenná – Pomezí neodebírá a měl za to, že ani společnost OMYA takovýto materiál v předmětném lomu nezpracovává.

53. Z výpovědi svědkyně Karin P. bylo zjištěno, že ve společnosti STAVOREMONT byla v zaměstnaneckém poměru od května 2000 do září 2015, přičemž pracovala jako asistentka předsedy představenstva Jaroslava M. a poslední 4 roky též jako účetní, kdy zadávala faktury do počítačového programu POHODA a na základě pokynu Jaroslava M. proplácela též faktury. Uvedla, že v sídle společnosti STAVOREMONT se konaly za přítomnosti jak M., tak žalovaného resp. jeho manželky pracovní schůzky, kde se projednávala zakázková činnost společnosti ADT. Osobně slyšela diskusi o zakázce mezi společností ADT a společností DT na nadrcení kameniva v lomu Vápenná – Pomezí pro opavský cukrovar, kdy tohoto jednání se účastnil M. a T. Uvedená schůzka se uskutečnila někdy v březnu nebo v dubnu 2014, jejímž obsahem byla zakázková činnost pro ADT s tím, že by opavskému cukrovaru dodávala materiál, přičemž T. hovořil s M. též o množství dodávaného materiálu, ceně, s tím, že dopravu by zprostředkovávala společnost STAVOREMONT. Jednalo se o běžné jednání v normální atmosféře, kdy svědkyně výslovně uvedla, že si nepamatuje, že by vůči této zakázce M. jakkoliv brojil. Pro společnost ADT by se jednalo o velkou zakázku s tím, že nakonec se dozvěděla od M., že tato zakázka nevyšla. Účetnictví jak pro společnost STAVOREMONT, tak i ADT prováděla účetní L., která se do STAVOREMONTU dostavovala cca 2x týdně. Společnost STAVOREMONT také společnosti ADT poskytovala půjčky na její provoz. Dále bylo z výpovědi svědkyně zjištěno, že poté, co byla zakázka společnosti DT pro společnost ADT realizována, tak se M. nelíbilo množství nadrceného kameniva v návaznosti na pohonné hmoty s tím, že následně přišly opravené faktury, které se zavedly do účetnictví společnosti. Osobně se též účastnila inventury ve společnosti ADT, neboť v sídle společnosti ADT byl hlavní sklad, s tím, že další se nacházel u manželů T. a dále v Krnově. Na jaře 2015 došlo mezi M. na straně jedné a T. na straně druhé k rozepřím, které vyústily tím, že T. byl zrušen přístup do areálu společnosti ADT. Z výpovědi svědkyně bylo dále zjištěno, že její vztah k Jaroslavu M. byl bezkonfliktní a důvodem ukončení jejího pracovního poměru byly zdravotní důvody a snaha změnit zaměstnání, když výslovně uvedla, že svou výpovědí nemínila nijak ani jedné, ani druhé straně v předmětném sporu uškodit.

54. Žalobce zpochybňoval věrohodnost uvedené svědecké výpovědi s poukazem na e-mail ze dne 13.10.2015, který soud četl k důkazům, avšak z obsahu uvedené e-mailové zprávy nevyplývají žádná skutková zjištění svědčící o nevěrohodnosti uvedené svědkyně, když se jedná toliko o obecné informace, a to i s přihlédnutím k výpovědi svědkyně L. Jitky tak, jak je níže uvedeno, kdy tato označila vztah uvedené svědkyně na straně jedné a Jaroslava M. na straně druhé jako normální a standardní s tím, že výslovně vyloučila, že by mezi těmito osobami byly nějaké vyhrocené vztahy popř. že by se hádali.

55. Z výpovědi svědkyně Jitky L. bylo zjištěno, že ani vůči společnosti ADT, a ani vůči společnosti STAVOREMONT nebyla nikdy v zaměstnaneckém poměru, kdy toliko jako OSVČ na základě smlouvy o vedení účetnictví vedla pro tuto společnost účetnictví od května 2010 dosud a rovněž vedla účetnictví pro společnost ADT od jejího vzniku doposud. Do sídla společnosti STAVOREMONT se proto dostavovala z tohoto důvodu cca 2x týdně a do společnost ADT cca 1x nebo 2x měsíčně, a to podle potřeby. Účetnictví jak pro společnost ADT, tak pro STAVOREMONT bylo vedeno v počítačovém programu POHODA, kdy slyšená svědkyně zaváděla do tohoto programu od obou společností faktury, přičemž další svědkyně Karin P. toliko z menší části. Účetní doklady ze společnosti ADT se do STAVOREMONTU dostávaly tak, že je tam nosila Anna T., popř. si svědkyně učinila kopie, které si ponechala. Stávalo se, že Anna T. rovněž zasílala předmětné svědkyni účetní doklady jako přílohu e-mailu. Osobně se nikdy neúčastnila žádných jednání mezi manželi T. na straně

jedné a M. na straně druhé, kde by byla vedena jakákoliv diskuse o nadrcení kamene v lomu Vápenná – Pomezí prostřednictvím společnosti DT. Rovněž si nepamatovala na žádné jednání, kde by byla vedena jakákoliv diskuse o nějaké zakázce, kdy by měla společnost ADT dodávat jakýkoliv materiál pro cukrovar v Opavě resp. že by STAVOREMONT k této zakázce zajistil dopravu. Po předestření přílohy C1, dále přílohy A8 a e-mailového dopisu ze dne 26.6.2014 si svědkyně vzpomněla, že společnost DT vyúčtovala společnosti ADT nejdříve třemi samostatnými fakturami 3x 197 835 Kč s tím, že si pamatovala, že v souvislosti s těmito vyúčtováními se řešilo něco ohledně nafty. Tyto tři faktury však nebyly zavedeny do účetnictví společnosti ADT, nýbrž až následně faktura č. 1401036 a dva dobropisy k této faktuře. Osobně se těchto zakázek neúčastnila, žádné jednání nevedla, kdy výslovně uvedla, že ze své strany to řešila z hlediska účetního. Nepamatovala si, že by součástí faktury č. 1401036 vystavené společností DT byl jakýkoliv dodací list. Toliko si vybavovala, že M. žádal po T., nechť doloží, kolik bylo nadrceno materiálu a jakých frakcí. Pokud ve společnosti ADT byla prováděna inventura, tak se jí neúčastnila. Toliko z účetního hlediska jí byly předloženy následně výsledky inventury, kdy po nahlédnutí do příloh A7, B7 a B12 tyto vyhotovila resp. opatřila svým podpisem, kdy toliko z účetního hlediska řešila stav fyzických zásob materiálu na skladě s účetním stavem. Po nahlédnutí do e-mailu ze dne 13.1.2015 (příloha B2) uvedla, že si uvedený e-mail vybavuje, neboť M. žádal o poskytnutí informace, kolik materiálu bylo nadrceno. Pokud soud svědkyni předložil přílohu C3 zachycující stav běžného účtu, pokladny, stavu pohledávek a závazků společnosti ADT za období od března do srpna 2014, tak tuto listinu osobně vyhotovila a podepsala, a to na pokyn M., přičemž údaje uvedené v této příloze čerpala z účetního programu POHODA. Z výpovědi svědkyně bylo zjištěno, že každý měsíc za společnost ADT jako účetní zpracovala výsledovku, kterou předkládala jednateli Jaroslavu M. Z této výsledovky tak byl vyrozuměn o hospodářské situaci společnosti ADT. Dále bylo z výpovědi svědkyně zjištěno, že za společnost ADT v období od března do srpna 2014 zaúčtovávala osobně účetní doklady z 99 – 100 % a ve zbylé části, a to zanedbatelné, tyto účetní doklady vystavovala Anna T., kdy počítačový program POHODA na vedení účetnictví byl společný pro obě společnosti a účetní se byla sto dálkově na společnost ADT připojit. Uvedený počítačový program však nebyl propojen s bankou, proto svědkyně např. i bankovní doklady zadávala osobně do počítačového programu POHODA za společnost ADT.

56. Na základě shora provedeného rozsáhlého dokazování dospěl soud k závěru, že není na místě provádět další důkazy ve věci, neboť zjištěný skutkový stav umožňuje soudu vyvodit přiléhavé právní závěry. Soud neprováděl důkaz nájemní smlouvou č. 004/2013 označenou k důkazům stranou žalovanou, neboť z hlediska skutku vylíčeného v žalobě tento důkaz neměl žádnou přímou či nepřímou souvislost. Soud rovněž neprovedl důkaz výslechem svědka Ing. Jiřího G. stran zakázky pro MS, neboť k tomuto měl opakované vyjádření této společnosti, které provedl k důkazům, které jsou zcela dostačující. Zcela nadbytečný pak byl výslech svědka Milana S. ze společnosti RESTA DAKON s.r.o., neboť tato společnost v konečném důsledku drcení kamene pro společnost ADT neprováděla. Soud pak neslyšel ani svědkyni Ing. Hanu Š. coby účetní společnosti ADOS, neboť tato se ve věci vyjádřila podáním ze dne 23.1.2018 s tím, že nemá ve věci co nového dodat. Za zcela nadbytečné pak soud prováděl důkaz svědeckou výpovědí Ing. Jana S., coby daňového poradce k otázkám fakturace stran zakázky společnosti DT pro ADT, neboť tento se přímo na uvedené zakázce neúčastnil a mohl by se k ní vyjadřovat toliko zpětně coby daňový poradce, což pro toto řízení z hlediska skutku tak, jak byl vymezen v žalobě, nemá žádného významu, neboť vystavitelkou těchto faktur za společnost DT byla její účetní Ing. Hana Š.

57. Podle ust. § 159 odst. 1 o.z. kdo přijme funkci člena voleného orgánu, zavazuje se, že ji bude vykonávat s nezbytnou loajalitou i s potřebnými znalostmi a pečlivostí. Má se za to, že jedná nedbale, kdo není této péče řádného hospodáře schopen, ač to musel zjistit při přijetí funkce, nebo při jejím výkonu, a nevyvodí z toho pro sebe důsledky.

58. Podle ust. § 51 odst. 1 ZOK pečlivě a s potřebnými znalostmi jedná ten, kdo mohl při podnikatelském rozhodování v dobré víře rozumně předpokládat, že jedná informovaně v obhajitelném zájmu obchodní korporace; to neplatí, pokud takovéto rozhodování nebylo učiněno s nezbytnou loajalitou.

59. Podle ust. § 52 odst. 1 ZOK při posouzení, zda člen orgánu jednal s péčí řádného hospodáře, se vždy přihlédne k péči, kterou by v obdobné situaci vynaložila jiná rozumně pečlivá osoba, byla-li by v postavení člena obdobného orgánu obchodní korporace.

60. Po skutkové stránce má soud za prokázáno, že společnost ADT byla založena manželi T. a společností STAVOREMNT. Jak manželé T., tak Jaroslav M. coby předseda představenstva společníka, tj. společnosti STAVOREMONT, byli od vzniku společnosti, tj. od 6.3.2013, též jednateli společnosti, přičemž společenská smlouva společnosti měla pro jednatele omezení v tom ohledu, že sice jsou oprávněni jednat každý samostatně, avšak u zakázek s plněním nad 250 000 Kč bylo zapotřebí, aby jednali vždy dva jednatelé s tím, že jedním z těchto jednatelů musí být Jaroslav M. Z provedených důkazů má soud za zjištěno, že důvodem vzniku společnosti byla ta skutečnost, že společnost STAVOREMONT postupně utlumovala stavební výrobu s tím, že pro společnost ADT využije své dopravní kapacity a na druhé straně společnost ADT využije exkluzivní smlouvy, kterou měla Anna T. sjednanou se společností OMYA na dodávku kameniva s tím, že následně toto kamenivo bude upravováno společností ADT za účelem dalšího prodeje, což zjevně koresponduje s dalšími provedenými důkazy stran kolaudace této technologické linky na zpracování a úpravu kamene, jak vyplývá ze závazného stanoviska Krajské hygienické stanice Moravskoslezského kraje ze dne 2.12.2013, jimž došlo k vydání kolaudačního souhlasu na stavbu „Změna užívání dopravně-mechanizačního střediska Města Albrechtic na provozovnu na zpracování na úpravu kamene“. Samotný provoz společnosti od jejího vzniku byl financován společností STAVOREMONT, kdy tato rovněž poskytla společnosti ADT nemovitosti, ve kterých sídlila, za což společnost ADT společnosti STAVOREMONT hradila nájemné. Uvedené vyplývá jak z účastnické výpovědi Jaroslava M., výpovědi Anny T. a svědkyně Karin P. Z účastnické výpovědi žalovaného a svědecké výpovědi Marka N. má soud za prokázáno, že se v ústní formě někdy v dubnu 2014 dohodl, že společnost DT nadrtí pro společnost ADT v lomu Vápenná - Pomezí kamenivo – vysokoprocentní vápenec včetně třídění o jednotlivých frakcích v objemu cca 5 000 tun za cenu 75 Kč/tuna bez DPH, přičemž následně po nadrcení tohoto vápence se dohodl s Markem N. ze společnosti DT na nadrcení dalšího kameniva v objemu cca 2 000 tun kvarcitu, což společnost DT pro společnost ADT provedla. Ze svědecké výpovědi Marka N. má soud za prokázáno, že sjednání této zakázky se Jaroslav M. nezúčastnil. V době, kdy žalovaný tuto zakázku sjednával s Markem N., nevěděl, zda pohonné hmoty na nadrcení kameniva zajistí přímo společnost DT, nebo třetí osoba. Z výpovědi svědka F., svědka N. a nepřímo účastnické výpovědi žalovaného má soud za prokázáno, že nakonec došlo k dohodě mezi společností ADT a společností ADOS, která v souvislosti s touto zakázkou dodala společnosti DT pohonné hmoty na nadrcení kameniva, přičemž dodávku pohonných hmot na tuto zakázku jednotlivými fakturami vyúčtovala společnosti ADT, která je bezhotovostně uhradila. Z výpovědi svědka N. má soud přitom za prokázáno, že pokud drtí kamenivo za cenu 75 Kč/tuna bez DPH, tak je v této ceně

zahrnuta i položka na náklady pohonných hmot. Jak z výpovědi žalovaného, tak i z výpovědi Marka N. má dále soud za prokázáno, že žalovaný za společnost ADT reklamoval špatné vytřídění jedné z frakcí, což v konečném důsledku, byť je to chybně v dobropisech uvedeno, vedlo k tomu, že společnost DT následně vystavila dva dobropisy na ponížení původně vyúčtované částky, což mělo zjevně souvislost s tím, že v původně vyúčtované částce fakturou č. 1401036 byly zahrnuty jak náklady na pohonné hmoty, tak nebyla zohledněna i následná reklamace. V této souvislosti je přitom na místě uvést, že ani jedna z nadrcených frakcí neodpovídala frakci, kterou poptávala společnost MS v rámci neveřejného výběrového řízení č. 001/2014, neboť pro Cukrovar Hrušovany nad Jevišovkou byla poptávána frakce 90 - 120 mm a pro Cukrovar Opava – Vávrovice frakce 60 – 90 mm. V řízení má pak soud za prokázáno, a to z účastnické výpovědi žalovaného a jeho manželky a dále z e-mailu ze dne 13.1.2015, že společnost DT na základě zakázky, kterou dojednal žalovaný s jednatelem společnosti DT Markem N., nadrtila v lomu Vápenná – Pomezí pro společnost ADT celkem 7 633 kameniva, z čehož bylo 2 000 tun kvarcitu. Soud má za to, že při takovémto objemu nadrcení kameniva, kdy tuto zakázku se společností DT sjednal za společnost ADT toliko žalovaný, již došlo k porušení ujednání ve společenské smlouvě, neboť samotný pronájem strojů na nadrcení a roztřídění kameniva při ceně 75 Kč/tuna včetně pohonných hmot bez DPH by zjevně vedl, a to již při objemu 5 000 tun, k překročení vnitřního omezení pro jednatele stanoveného společenskou smlouvou na částku do 250 000 Kč. V řízení nebyla jednak prokázána námitka žalovaného, že v této souvislosti bylo sjednáno na nadrcení kameniva více smluv, neboť toto popřel svědek N., a jednak je zjevné, že pokud by u jakékoliv zakázky měl tímto způsobem jeden z jednatelů společnosti ADT postupovat a takto zakázku rozmělnit jen s tím cílem, aby se vyhnul vnitřnímu omezení limitovaného na částku 250 000 Kč, tak by takovéto jednání nebylo ničím jiným, než obcházením tohoto vnitřního omezení daného společenskou smlouvou a toto vnitřní omezení by tak ztratilo jakýkoliv smysl. Soud má však za to, že toto porušení společenské smlouvy žalovaným samo o sobě ještě nevedlo ke vzniku škody.

61. Z výpovědi žalovaného, jeho manželky a svědkyně P. má soud za prokázáno, že se minimálně po sjednání této zakázky žalovaným o této zakázce, a to nejpozději v červnu 2014, dozvěděl jednatel společnosti M., kdy nijak zásadně vůči této zakázce nebrojil vyjma špatného vyúčtování pohonných hmot společnosti DT společností ADT. V této souvislosti je si nutno uvědomit, že společnost ADT vznikla 6.3.2013, přičemž, byť žalovaný listiny týkající se inventarizace na skladu rozporoval co do obsahu a správnosti, je zjevné, že prodeje kameniva společnosti ADT se řádově pohybovaly v roce 2013 v objemu cca 3 000 tun a v roce 2014 v objemu cca 1 500 – 1 600 tun, přičemž soud má v řízení za prokázáno, a to z jednotlivých vyúčtování a účastnické výpovědi Anny T., že to byla právě Anna T., která se zakázky, kterou domluvil její manžel za společnost ADT se společností DT nezúčastnila, z takto nadrceného kameniva dodala společnosti ADT z lomu Vápenná – Pomezí celkem v roce 2014 1 782,1 tun, což vyúčtovala jednotlivými vyúčtováními, přičemž tyto faktury jí byly uhrazeny. Při takovémto objemu prodeje kameniva v letech 2013 – 2014 se proto soudu jeví krajně nerozumným, proč společnost ADT jednající Jaroslavem M. s Annou T. sjednala dne 15.4.2014 na dobu do 31.12.2014 smlouvu až na dodávku 50 000 tun kameniva z lomu Vápenná – Pomezí z portfolia společnosti OMYA CZ s.r.o. za cenu 75 Kč/tuna bez DPH, přičemž tuto smlouvu za společnost ADT podepsal toliko Jaroslav M. Při takovémto objemu zakázky pak nepochybně i on porušil vnitřní omezení dané společenskou smlouvou pro jednotlivé jednatele. Jeho vyjádření v účastnické výpovědi, že tuto smlouvu podepsal jen proto, že mu ležela na stole, se jeví soudu krajně nevěrohodným. Při podpisu takovéto

smlouvy v takovémto objemu se jeví soudu nevěrohodným, že by nevěděl o žádné zakázce vyjednávané některým z jiných jednatelů společnosti ADT na takovouto objemovou náplň. Rovněž nelze odhlédnout od té skutečnosti, že text kupní smlouvy č. 1/2014 se téměř zcela kryje s textem kupní smlouvy č. 12/2013, kterou měla Anna T. sjednanou se společností OMYA CZ s.r.o. Soud se tímto proto již dostává k samotné zakázkové náplni, která měla souvislost s nadrcením kamene mezi společností ADT na straně jedné a společností DT na straně druhé a dále s vyjednávanou zakázkou se společností MS na straně jedné a společností ADT na straně druhé, za kterou jednal žalovaný. Žalovaný v průběhu celého řízení namítal a brojil ve své účastnické výpovědi vůči žalobě tím, že z celkového množství vyjma kvarcitu, který činil cca 2 000 tun, tak z celkového množství 5 000 tun nadrceného vápence byla v objemu jedné třetiny nadrcena frakce 32/63, kterou bylo možno použít jako saturační vápenec pro cukrovary, a to i z hlediska případného testovacího vzorku. Soud má však v řízení jednoznačně za prokázáno, a to z neveřejného výběrového řízení č. 001/2014, že frakce poptávaná společností MS, a to jak pro Cukrovar Hrušovany nad Jevišovkou, tak i Opava – Vávrovice, byla zcela jiná a termín pro předložení elektronické nabídky činil 18.2.2014. Zcela zásadním je pak vyjádření společnosti MS k výzvě soudu učiněné dne 23.11.2017, kdy je zcela zjevné, že žalovaný kontaktoval společnost MS, načež společnost MS zaslala společnosti ADT k rukám žalovaného dne 13.2.2014 e-mail obsahující podklady pro neveřejné výběrové řízení č. 001/2014 a požádala společnost ADT o zaslání cenové nabídky včetně aktuálního protokolu o chemickém složení vápence z akreditované laboratoře, dále požádala o určení adresy těžebního místa a další podklady. Rovněž vyrozuměla společnost ADT k rukám žalovaného, že poté, co společnost ADT zašle společnosti MS vyžadované materiály, dojde následně k případné konzultaci s technology obou závodů a teprve pro případ kladného stanoviska by připadal v úvahu následný test na vzorku cca 1 000 tun. Jinými slovy řečeno, zájemce o dodávku saturačních vápenců pro cukrovary ve společnosti MS byl povinen nejdříve zaslat společnosti MS požadované podkladové materiály, následně by došlo k posouzení nabízeného materiálu a teprve poté, co by byl tento materiál vyhodnocený jako vhodný, přicházel do úvahy teprve test v objemu 1 000 tun. Dále má soud z vyjádření společnosti MS k výzvě soudu ze dne 16.5.2018 za prokázáno, že žalovaný jako jeden z podkladových materiálů zaslal společnosti MS protokol o zkoušce č. 13/1128 a protokol o zkoušce č. 19827/13 s tím, že pokud se týkalo protokolu o zkoušce č. 13/1128, tak společnost MS soudu sdělila, že chemické složení bílého prášku odpovídá požadavkům na chemické složení saturačního vápence, přičemž pro případ, byla-li by dodržena frakce 60 – 90 mm a jednalo by se o analýzu ze vzorku vápence, mohl by být tento vápenec použit k otestování výrobou, a až po výrobním testu by společnost MS mohla konstatovat, zda jí tento vápenec bude jako saturační vyhovovat, či nikoliv. Dále pak soudu sdělila, že materiál uvedený v protokolu o zkoušce č. 19827/13 nelze jako saturační vápenec pro společnost MS využít. Na uvedený e-mail ze dne 13.2.2014 pak reagovala společnost ADT prostřednictvím Anny T. až e-maily ze dne 7.7. a 26.8.2014, kdy předložila jednotlivé nabídky, které byly společností MS odmítnuty pro nekonkurenceschopnost z hlediska nabízené ceny. Skutečnost, že o této zakázce se v určité fázi rozpracovanosti dozvěděl i Jaroslav M. má soud za prokázanou jak z účastnické výpovědi žalovaného, svědecké výpovědi Karin P., tak koneckonců i z cenové nabídky na dopravu pro cukrovar v Opavě ze dne 28.8.2014, který učinila společnost STAVOREMONT a.s. prostřednictvím dispečera dopravy Jana M.

62. Při celkovém skutkovém a právním hodnocení věci, zda si žalovaný při sjednání zakázky se společností DT počínal s péčí řádného hospodáře, je proto nutno vyjít z celkové zakázkové náplně společnosti ADT v roce 2014 s přihlédnutím k celkovému finančnímu krytí uvedené

zakázky a jeho případného následného prodeje, a to vše s ohledem na pravidlo podnikatelského úsudku. Žalovaný nechal za společnost ADT nadrtit u společnosti DT kamenivo v objemu 7 633 tun, ačkoliv prodeje v roce 2013 činily cca 3 200 tun a v roce 2014 cca 1 600 tun. Za takto nadrcené kamenivo zaplatila společnost ADT společnosti DT částku 398 691 Kč s DPH (329 497 Kč bez DPH) a společnosti ADOS za dodané pohonné hmoty v souvislosti s touto zakázkou částku 144 662 Kč bez DPH. Z takto nadrceného kamene dodala Anna T. společnosti ADT 1 782,1 tunu, za což společnost ADT uhradila Anně T. částku 161 729 Kč, kdy tato od společnosti OMYA odebírala kamenivo za cenu 50 Kč/tuna bez DPH a toto kamenivo dodala společnosti ADT za cenu 75 Kč/tuna bez DPH. Dále je nutno přihlédnout k tomu, že společnost MS na žádost žalovaného tomuto zaslala dne 13.2.2014 ve formě e-mailu podkladové materiály k neveřejnému výběrovému řízení č. 001/2014, kdy termín pro předložení nabídek byl do 18.2.2014. Pokud proto žalovaný jménem společnosti ADT sjednával zakázku se společností DT na nadrcení 5 000 tun vysokoprocentního vápence a dále další zakázku na nadrcení 2 000 tun kvarcitu, tak bylo zřejmé, že již nemůže podat nabídku do uvedeného neveřejného výběrového řízení. Dále je nutno poukázat na tu skutečnost, že ani jedna z nadrcených frakcí nebyla frakcí, kterou požadovala společnost MS, a to jak pro Cukrovar Hrušovany nad Jevišovkou, tak pro Cukrovar Opava – Vávrovice. Dále má soud za prokázáno, že žalovaný předložil jménem žalobce společnosti MS dva protokoly o zkouškách, přičemž toliko protokol o zkoušce č. 13/1128 by eventuálně mohl společnosti MS vyhovovat. V této souvislosti je však nutno dodat, že protokol o zkoušce č. 13/1128 se týká předmětu zkoušky – chemický rozbor Omyacarb 40 VA. V tomto ohledu je nutno poukázat na kupní smlouvu č. 12/2013 uzavřenou mezi Annou T. jako kupujícím a společností OMYA CZ s.r.o. jako prodávajícím, kdy přílohu této smlouvy č. 1 je celá řada produktů, kdy jedním z těchto produktů je právě produkt – Omyacarb 40 VA. Právě v článku I bodu 4 se Anna T. zavázala, že smluvní produkty uvedené v příloze č. 1, tj. i Omyacarb 40 VA, nepoužije na výrobu produktů z portfolia společnosti OMYA CZ s.r.o., které by prodávajícímu mohly konkurovat, s tím, že tyto produkty neposkytne ani dalším odběratelům. Jinými slovy řečeno, pokud žalovaný protokol o zkoušce vztahující se k produktu Omyacarb 40 VA předložil společnosti MS jako jeden z podkladových materiálů, tak si nepochybně jak žalovaný, tak i Anna T. museli být vědomi, že tento produkt nemohou poskytnout dalším odběratelům, tj. ani společnosti MS. Konečně je nutno v tomto ohledu přihlédnout k tomu, že první nabídky vůči společnosti MS učinila společnost ADT až s mnohaměsíčním odstupem po 13.2.2014, a to dne 7.7. resp. 26.8.2014, kdy nabídky pro nekonkurenceschopnost byly vyhodnoceny společností MS jako nepřijatelné. Žalovaný tak na materiál, který nechal nadrtit v dubnu či květnu 2014, neměl žádným způsobem, a to např. smlouvou o smlouvě budoucí, nebo jinak, zajištěn žádnou zakázkovou náplň. Konečně je pak nutno přihlédnout k celkové finanční situace společnosti ADT, kdy podkladové materiály zpracovala účetní Jitka L. (viz příloha C3), kdy stav běžného účtu k 31.3.2014 činil přes 95 000 Kč, stav pokladny přes 81 000 Kč, stav pohledávek 1 468 030 Kč, závazky 1 274 794 Kč, dále měsíční mzdy a odvody představovaly částku přes 81 000 Kč, splátky půjček přes 41 000 Kč měsíčně a zálohy na energie přes 20 000 Kč měsíčně.

63. Jak vyplývá z ust. § 159 odst. 1 o.z. ve spojení s ust. § 51 odst. 1 ZOK, péče řádného hospodáře zahrnuje tři základní povinnosti, tj. uplatnění potřebných znalostí, pečlivost a loajalitu. Samotné pojetí loajality je proto nutno vykládat jako příklon k zájmu korporace a jejich společníků. Samotnou míru loajality je proto vždy nutno zkoumat ad hoc reakcí na konkrétní okolnosti případu. Samotný občanský zákoník z hlediska péče řádného hospodáře

stanoví relativně velmi tvrdá pravidla, přičemž ust. § 51 ZOK dává členům statutárního orgánu možnost tzv. pevného zálivu, tzn., že pro případ, pokud jednali lege artis, tak neodpovídají za způsobený následek. Samotný proces rozhodování však nikdy nemůže být lege artis, bylo-li jednáno neloajálně, jak vyplývá z rozhodnutí NS ČR sp. zn. 29 Cdo 5036/2015. Aby dostál požadavku péče řádného hospodáře, je jednatel společnosti s ručením omezeným povinen jednat při výkonu své funkce mimo jiné s potřebnými znalostmi, a tedy informovaně, tj. při konkrétním rozhodování využít rozumně dostupné jak skutkové, tak i právní informace a na jejím základě pečlivě zvážit možné výhody i nevýhody včetně rozpoznatelných rizik a zvážit varianty podnikatelského rozhodnutí. Splnění této povinnosti je ovšem nezbytné posuzovat z pohledu ex ante, tj. prizmatem skutečností, které jednateli byly, či při vynaložení příslušné péče mohly a měly být známy v okamžiku, v němž dotčená podnikatelská rozhodnutí učinil.

64. V souladu s judikaturou NS ČR má soud za to, že žalovaný s přihlédnutím ke všem skutkovým i právním okolnostem v předmětné věci nejednal loajálně vůči společnosti ADT při sjednání zakázky se společností DT na nadrcení kameniva, neboť si musel být vědom, že pro nadrcení takovéhoto množství kameniva při jednotlivých prodejích v roce 2013 a 2014 nemá žádným způsobem, a to ani předběžně, zajištěn jakýkoliv odbyt. Zakázku se společností DT žalovaný sjednal v situaci, kdy si musel být vědom, že pro společnost MS z hlediska podání jednotlivých nabídek, tj. do 18.2.2014, nemůže již tuto nabídku podat, toliko možná s mlhavým výhledem pro rok 2015. Samotná obrana žalovaného i jeho účastnická výpověď spočívající v tom, že proto, aby zakázka v případném neveřejném výběrovém řízení byla společností MS vybrána, vyžadovala nadrcení testovacího vzorku v množství 1 000 tun, se ukázala zcela nepravdivá, neboť z opakovaného vyjádření společnosti MS jednoznačně vyplývá, že nejprve bylo povinností každého zájemce dodat společnosti MS jí vyžadované podklady v rámci neveřejného výběrového řízení, což žalovaný učinil až s mnohaměsíčním odstupem, přičemž si musel být vědom, že žádný testovací vzorek není vyžadován, když postup byl takový, že nejprve technology nabízený materiál obou závodů, tj. jak v Opavě, tak v Hrušovanech, musí být nejprve vyhodnocen jako vhodný, nabídka musí být z hlediska ceny pro společnost MS z hlediska konkurence zajímavá a až následně přicházel v úvahu test v objemu 1 000 tun, přičemž pokud by tento byl úspěšný, tak přicházelo do úvahy sjednání zakázky. Žalovaný v rámci neveřejného výběrového řízení až s mnohaměsíčním odstupem doložil podkladový materiál, protokol o zkoušce k produktu, o kterém si musel být vědom od své manželky, jakož i Anna T., že není oprávněn společnosti MS dodat, jakož i Anna T. společnosti ADT. Nehledě k tomu, jaká byla ekonomická situace společnosti z hlediska jak stavu na běžném účtu, pokladny, závazků či pohledávek, kdy společnost měla povinnosti hradit závazky i vůči jiným věřitelům, než vůči společnosti DT a ADOS. Jinými slovy řečeno, žalovaný sjednal pro společnost DT takovou zakázku, v takovém objemu, s takovým finančním plněním, což přesahovalo možnosti společnosti ADT, která byla financována společností STAVOREMONT, což v konečném důsledku vedlo ke sjednání smlouvy o zápůjčce, kde jedním z důvodů sjednání této smlouvy byla i úhrada nezaplacené pohledávky vůči společnosti DT v souvislosti s nadrcením kameniva v lomu Vápenná – Pomezí. Při vyhodnocení všech těchto skutkových a právních skutečností, tj. prizmatem skutečností, které byly žalovanému jakožto jednateli při vynaložení příslušné péče známy v okamžiku, kdy kontrakt se společností DT uskutečnil, je zřejmé, že nedostál péči řádného hospodáře, neboť nejednal informovaně a loajálně vůči společnosti ADT, čímž ji způsobil škodu. Cena za nadrcení kameniva společností DT činila 329 497 Kč bez DPH a cena za dodané pohonné hmoty, bez kterých by stroje nemohly pracovat, činila 144 662 Kč bez DPH, což činilo částku

62,11 Kč bez DPH na nadrcení kameniva za 1 tunu. Anna T. z takto nadrceného množství dodala společnosti ADT 1 782,1 tuny, za což jí společnost ADT uhradila vyúčtované částky. Žalobce tak svým jednáním za společnost ADT nechal nadrtit celkem 5 850,9 tun kameniva, o kterých věděl, resp. mohl vědět při veškeré informovanosti a loajalitě vůči společnosti ADT, že nemá žádným způsobem zajištěný odbyt, což při ceně 62,11 Kč bez DPH na nadrcení kameniva včetně spotřeby DPH činí částku 363 399 Kč, kterou uložil soud žalovanému uhradit žalobci.

65. Pokud se dovolával žalovaný prostřednictvím svého právního zástupce střetu zájmů dle ust. § 54 ZOK, tak je nutno uvést, že uvedená žaloba nebyla podána společností ADT, kterou by zastupoval jednatel Jaroslav M., nýbrž se jednalo o společnickou žalobu ve smyslu § 157 ZOK, a proto byl žalobce v dané právní věci aktivně legitimovaný k podání předmětné žaloby.

66. Ve věci zbývá vyrovnat se ještě s námitkou žalované strany, kdy tato se domáhala, že požadovaná pohledávka žalobce za žalovaným zanikla v důsledku dohody o vzájemném započtení závazků a pohledávek ze dne 14.10.2016. V řízení bylo z účastnických výpovědí, a to zejména žalovaného a Anny T., zjištěno, že uvedenou dohodu podepsala za sebe jako fyzická osoba podnikající jako OSVČ Anna T., velkoobchod a maloobchod přímo Anna T. a za společnost ADT toliko jediný jednatel, a to žalovaný. Předmětem plnění z obou stran je přitom částka 439 713 Kč. Z vyjádření Anny T. je pak zřejmé, že jí vystavená faktura č. 160100126 ze dne 10.10.2016 se lhůtou splatnosti do 24.10.2016 zahrnuje celkem 1 758,55 tun kameniva, které bylo nadrceno v lomu Vápenná – Pomezí společností DT, přičemž toto kamenivo doposud společnost ADT neodebrala. Sama uvedla, že pokud se týká cen uvedených za uvedené nadrcené kamenivo, tak se již necítila vázána kupní smlouvou č. 1/2014 ze dne 15.4.2014, která stanovila cenu za dodané kamenivo ve výši 75 Kč/tuna bez DPH. V prvé řadě je nutno konstatovat, že má soud za to, že tato pohledávka Anny T. za společností ADT dosud nevznikla, neboť v řízení nebylo prokázáno, že by společnost ADT si uvedené kamenivo o uvedených frakcích u Anny T. objednala, dále, že by toto kamenivo Anna T. společnosti ADT dodala a že by vznikla splatnost uvedené pohledávky. Žalovaný jako jednatel žalobce pak do uvedeného zápočtu zařadil fakturu č. 160100001 ze dne 11.10.2016 se lhůtou splatnosti do 11.10.2016 ve výši 363 399 Kč bez DPH, která představuje poměrnou část vynaložených nákladů na zpracování kameniva, aniž by byla dále blíže jakkoliv tato pohledávka specifikována. Uvedená částka přitom se zcela zjevně kryje s částkou, která je předmětem žaloby. Po provedeném dokazování je přitom zjevné, že smlouvu se společností DT za společnost ADT jako jednatel sjednal žalovaný a pokud tedy společnost ADT vynaložila náklady na nadrcení kameniva a spotřebované pohonné hmoty vůči společnosti ADOS, tak se jednalo o dluh společnosti ADT vůči společnosti DT resp. ADOS, který byl společnosti ADT bezhotovostně uhrazen. Tento závazek tak zanikl a nemůže být předmětem dohody o vzájemném zápočtu. Schází jakýkoliv právní či jiný titul, ze kterého by bylo možno dovodit, že by Anna T. se jakkoliv spolupodílela na těchto nákladech na nadrcení kameniva společností DT resp. jakkoliv podílela na závazku společnost ADT vůči společnosti ADOS za dodané pohonné hmoty. Již z tohoto důvodu je proto nutno hledět na předmětnou dohodu o vzájemném zápočtu jako na neplatnou. Konečně je nutno uvést, že žalovaný jakožto jednatel za společnost ADT zjevně překročil své oprávnění, kdy podepsal tuto dohodu jakožto jediný jednatel za společnost ADT, neboť předmětem tohoto plnění je částka nad 250 000 Kč. Soud si je vědom, že dle ust. § 47 ZOK omezení jednatelského oprávnění má dopad dovnitř společnosti a není vůči třetím osobám účinné, avšak v daném

případě nelze považovat Annu T. za třetí osobu, neboť tato byla a je společníkem ve společnosti ADT a do 6.6.2016 zastávala funkci jednatelky, a proto jí zjevně muselo být známo ustanovení společenské smlouvy společnosti o omezení tohoto jednatelského oprávnění. Soud proto takovémuto jednání nemohl přiznat právní ochrany.

67. O náhradě nákladů řízení bylo soudem rozhodnuto podle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. tak, že soud přiznal náhradu nákladů řízení zcela procesně úspěšnému žalobci. Odměna právního zástupce žalobce za jeden úkon právní služby z předmětu sporu činila 9 780 Kč (§ 7 bod 6 vyhlášky č. 177/1996 Sb. advokátního tarifu ve znění pozdějších předpisů – dále jen „at“). Jednotlivé právní úkony právní služby sestávaly z předžalobní upomínky ze dne 25.6.2016 (§ 11 odst. 1 písm. d), z přípravy a převzetí věci (§ 11 odst. 1 písm. a), sepisu žaloby ze dne 14.7.2016 (§ 11 odst. 1 písm. d), vyjádření k námitce věcné nepříslušnosti ze dne 3.2.2017 (§ 11 odst. 1 písm. d), z účasti u jednání dne 13.9.2017 (přiznány dva úkony právní služby, neboť jednání překročilo 2 hodiny – počátek 9.00 a konec 11.30 - § 11 odst. 1 písm. g), z vyjádření ve věci samé podáním ze dne 24.9.2017 (§ 11 odst. 1 písm. d), z účasti u jednání dne 15.11.2017 (přiznány tři úkony právní služby, neboť jednání započalo v 8.30 hod. a skončilo 14.40 hod. s tím, že bylo přerušeno od 12.42 do 13.30 hod. - § 11 odst. 1 písm. g) , z vyjádření ve věci samé podáním ze dne 30.11.2017 (§ 11 odst. 1 písm. d), z účasti u jednání dne 17.1.2018 (přiznány tři úkony právní služby, neboť jednání započalo v 8.30 hod. a skončilo ve 13.09 hod. - § 11 odst. 1 písm. g), z účasti u jednání dne 28.3.2018 (přiznány dva úkony právní služby, neboť jednání započalo v 8.30 hod. a skončilo ve 12.00 hod. - § 11 odst. 1 písm. g), z účasti u jednání dne 29.3.2018 (přiznány dva úkony právní služby, neboť jednání započalo v 8.30 hod. a skončilo v 11.33 hod. - § 11 odst. 1 písm. g), z účasti u jednání dne 11.5.2018 (§ 11 odst. 1 písm. g) a z účasti u jednání dne 20.6.2018. Jednalo se celkem o 20 úkonů právní služby po 9 780 Kč, což činilo částku 195 600 Kč. Dále soud přiznal právnímu zástupci žalobce 20 x režijní paušál po 300 Kč (§ 13 odst. 3), což činilo částku 6 000 Kč a dále náhradu za ztrátu času za cestu z advokátní kanceláře k procesnímu soudu a zpět při každém z jednotlivých jednání, kterých bylo celkem 7, a to vždy po 6 půlhodinách po 100 Kč, což činilo celkem částku 4 200 Kč (§ 14 odst. 3). Odměna a hotové výdaje tak činily celkem částku 205 800 Kč. Protože právní zástupce žalobce doložil, že je plátcem DPH, přiznal soud dle ust. § 137 odst. 3 o.s.ř. jak z odměny, tak i z hotových výdajů dále DPH ve výši 21 %, což činilo celkem částku 249 018 Kč, ke které soud připočetl dále zaplacený soudní poplatek ve výši 18 170 Kč, což činilo částku 267 188 Kč.

68. V daném případě se jednalo o společnickou žalobu, přičemž statutární orgán společnosti STAVOREMONT prostřednictvím svého právního zástupce požadoval též úhradu cestovného osobním vozidlem.

69. Podle ust. § 30 odst. 2 vyhl. Ministerstva spravedlnosti ČR č. 37/1992 Sb. ve znění pozdějších předpisů o jednacím řádu pro okresní a krajské soudy účastníkovi se hradí skutečné, účelné a hospodárné cestovní výdaje veřejným hromadným dopravním prostředkem. Pokud s přechozím souhlasem soudu použil účastník vlastního motorového vozidla, poskytne se mu úhrada podle zvláštního právního předpisu. Žalobce, tj. konkrétně statutární zástupce společnosti STAVOREMONT coby společník žalobce Jaroslav M. se zúčastnil celkem 5 jednání, a to dne 13.9. a 15.11.2017 a dále dne 17.1., 28.3. a 29.3.2018. Před žádným z těchto jednání nepožádal soud o udělení souhlasu s použitím vlastního motorového vozidla. Nevznikl mu proto nárok na tuto úhradu. Jelikož jednotlivých jednání se zúčastnil, soud nahlédl do internetových stránek idos.cz, ze kterých zjistil, že cestovné vlakem z Krnova do Ostravy hlavního nádraží činí celkem 71 Kč, tj. v obou směrech 142 Kč. Při účasti u 5 jednání

to činí celkem částku 710 Kč, kterou připočetl k částce 267 188 Kč, což poté činí částku 267 898 Kč.

70. Podle ust. § 149 odst. 1 o.s.ř. je žalovaný povinen uhradit přisouzenou náhradu nákladů řízení k rukám jeho právního zástupce.

71. Pro úplnost je nutno uvést, že právní zástupce žalobce požadoval úhradu cestovného osobním motorovým vozidlem. Ve svém závěrečném stanovisku u jednání dne 20.6.2018 použité motorové vozidlo řádnou registrační značkou neoznačil a po poučení soudem nezaložil do spisu technický průkaz motorového vozidla, aby mohl soud zjistit, o jaké konkrétní motorové vozidlo se jedná, jaké pohonné hmoty spotřebovává a jaká činí průměrná spotřeba pohonných hmot na 100 km. Protože právní zástupce žalobce tento technický průkaz resp. průkazy do spisu nezaložil, vyzval jej soud opětovně přípisem ze dne 4.7.2018, aby technický průkaz motorového vozidla či vozidel založil do spisu. Právní zástupce žalobce toto opět neučinil. Za této situace proto soud nepřiznal právnímu zástupci žalobce náhradu za cestovné.

72. V průběhu řízení vznikly náklady státu spočívající ve svědečném ve výši 836 Kč (svědek F.).

73. Podle ust. § 148 odst. 1 o.s.ř. má stát podle výsledku řízení proti účastníkům právo na náhradu nákladů řízení, které platil, pokud u nich nejsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků.

74. Soud proto dle us.t § 148 odst. 1 o.s.ř. uložil žalovanému jakožto procesně neúspěšnému účastníkovi řízení uhradit České republice na **účet podepsaného soudu č. 19-4123761/0710, KS: 1148, VS 2422015616** na nákladech řízení vynaložených státem částku 836 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15-ti dnů ode dne doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí (§ 251 o.s.ř.).

Ostrava 29. června 2018

Mgr. Vladimír Janša v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Karin Lajtochová